

Uradni list

Evropske unije

L 181

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

29. junij 2013

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 605/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1185/2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil 1
- ★ Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah 4
- ★ Uredba (EU) št. 607/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov 13
- ★ Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 15
- ★ Uredba (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 ⁽¹⁾ 35

Cena: 4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

Vsebina (nadaljevanje)

II *Nezakonodajni akti*

SKLEPI

2013/312/EU:

★ **Sklep Evropskega sveta z dne 28. junija 2013 o sestavi Evropskega parlamenta** 57

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 605/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1185/2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1185/2003 ⁽³⁾ določa splošno prepoved prakse rezanja plavuti morskim psom, pri kateri se morskim psom odstranijo plavuti, ostanek morskega psa pa se odvrže v morje.

(2) Ríbe iz taksona *Elasmobranchii*, ki vključuje morske pse, skate in raže, so zaradi prevelikega izkoriščanja na splošno zelo ranljive, saj so za njihov življenjski cikel značilni počasna rast, pozna zrelost in majhno število mladic, čeprav biološka produktivnost ni enaka za vse

vrste. V zadnjih letih se je na splošno zaradi bistvenega povečanja povpraševanja po proizvodih iz morskih psov, zlasti po plavutih morskega psa, zelo povečal lov na nekatere populacije morskih psov, vključno s strani plovil pod zastavo države članice, ki delujejo v vodah Unije in vodah držav nečlanic, zaradi česar so te populacije postale resno ogrožene.

(3) Plavuti morskih psov niso tradicionalna sestavina v evropski prehrani, so pa morski psi nujen člen morskega ekosistema v Uniji. Upravljanje in ohranjanje staležev morskih psov ter, bolj na splošno, spodbujanje ribiškega sektorja, ki je trajnostno upravljan, v korist okolja in ljudi, ki v sektorju delajo, bi bilo zato treba določiti kot prednostno nalogo.

(4) Trenutna znanstvena spoznanja, ki temeljijo na preučevanju količin ulova morskih psov, na splošno kažejo, da je več staležev morskih psov resno ogroženih, čeprav stanje ni enako za vse vrste ali celo iste vrste morskih psov v različnih morskih območjih. Po podatkih Mednarodne zveze za ohranjanje narave in naravnih virov (IUCN) je ogroženih več kot 25 % vseh pelagičnih vrst morskih psov, med temi je več kot 50 % velikih oceansko-pelagičnih morskih psov. V zadnjih letih so po zakonodaji Unije ali v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva prepovedani ulov, hranjenje na krovu, pretovarjanje ali iztovarjanje vse večjega števila vrst morskih psov, vključno s tistimi, ki imajo pri trgovanju visoko cenjene plavuti.

(5) Sinji morski pes (*Prionace glauca*), ki ga IUCN uvršča med „skoraj ogrožene“, in atlantski mako (*Isurus oxyrinchus*), ki ga IUCN uvršča med „ranljive“, sta trenutno prevladujoči vrsti morskih psov v ulovu flote Unije, pri čemer predstavlja sinji morski pes približno 70 % celotnega prijavljenega iztovora morskih psov. Vseeno se v vodah Unije in vodah držav nečlanic lovijo tudi druge vrste, vključno s kladvenicami in svilnatimi morskimi psi, in prispevajo k ekonomski vzdržnosti ribištva.

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 195.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 167, 4.7.2003, str. 1.

- (6) Uredba (ES) št. 1185/2003 trenutno omogoča državam članicam, da izdajo posebna dovoljenja za ribolov, ki dovoljujejo predelavo morskih psov na krovu, pri kateri se lahko plavuti morskega psa odstranijo z njihovih teles. Za zagotovitev povezave med maso plavuti morskega psa in njegovega telesa, se določi razmerje med maso plavuti in maso trupa. Z uporabo razmerja med maso plavuti in maso trupa obstajajo resne težave pri nadzoru in izvajanju. Uporaba takega razmerja ni dovolj, da se odpravi praksa višanja vrednosti ulova, zaradi razlik v tehnikah rezanja plavuti ter spremenljivosti velikosti plavuti in teže pri različnih vrstah morskih psov pa bi lahko rezanje plavuti potekalo neopaženo. Plavuti in telesa se lahko po predelavi na krovu iztovorijo v različnih pristaniščih. V teh okoliščinah je zbiranje podatkov, med drugim o vrstah in strukturi populacije, ki podpirajo znanstveno mnenje glede uvedbe ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribištva, omejeno.
- (7) V luči mednarodnega akcijskega načrta za ohranjanje in upravljanje morskih psov, ki ga je Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) sprejela leta 1999, bi morala Unija sprejeti vse ukrepe, potrebne za ohranjanje morskih psov in za zmanjšanje odpadkov in zavržkov iz ulova morskih psov. Svet je v svojih sklepkih z dne 23. aprila 2009 podprl splošni pristop in posebne cilje Unije, kakor so določeni v Sporočilu Komisije o akcijskem načrtu Evropske skupnosti za ohranjanje in upravljanje morskih psov z dne 5. februarja 2009. Svet je tudi spodbudil Komisijo, naj posebno pozornost nameni vprašanju odstranjevanja plavuti morskega psa in naj čim prej predloži predlog za spremembo Uredbe (ES) št. 1185/2003, zlasti glede odstopanj in povezanih pogojev, določenih v navedeni uredbi.
- (8) Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) priznava, da obstajajo težave v zvezi z rezanjem plavuti morskim psom, poziva k njeni odpravi brez odstopanja ter svetuje, da bi bilo treba vse ribje vrste taksona *Elasmobranchii* iztovoriti v obliki, v kateri se plavuti naravno držijo trupa.
- (9) Regionalne organizacije za upravljanje ribištva obravnavajo vprašanje rezanja plavuti morskim psom čedalje resneje. Poleg tega njihovi znanstveni organi podpirajo iztovarjanje morskih psov, pri katerih se plavuti držijo trupa, in ugotavljajo, da je to najboljši način za preprečevanje rezanja plavuti morskim psom, ki bo tudi olajšal zbiranje podatkov za oceno staležev. Letne resolucije o trajnostnem ribištvu, ki jih od leta 2007 sprejema generalna skupščina Združenih narodov, globalna politika IUCN proti rezanju plavuti morskim psom iz leta 2008 ter revizijska konferenca o sporazumu o ribjih staležih iz leta 2010 so pozvale države, naj sprejmejo ukrepe za obvezno iztovarjanje vseh morskih psov v obliki, v kateri se plavuti naravno držijo trupa.
- (10) Komisija je v letih 2010 in 2011 v okviru zahtevane priprave ocene vplivov izvedla javno posvetovanje, da

bi pridobila informacije o najprimernejšem načinu za spremembo Uredbe (ES) št. 1185/2003. Komisija je v svoji oceni vplivov ugotovila, da bi z namenom doseganja osnovnega cilja ohranjanja staležev morskih psov navedena uredba morala določiti, da se vsi morski psi iztovarjajo v obliki, v kateri se plavuti naravno držijo trupa.

- (11) Uredbo (ES) št. 1185/2003 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1185/2003 se spremeni:

1. v členu 2 se črta točka 3;

2. v členu 3 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Brez poseganja v odstavek 1 se za lažje skladiščenje na krovu lahko plavuti morskih psov delno odrežejo in stisnejo ob trup, vendar se jih ne odstrani s trupa pred iztovorom.“;

3. člena 4 in 5 se črtata;

4. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Poročila

1. Kadar ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo države članice, lovijo, obdržijo na krovu, pretovarjajo ali iztovarjajo morske pse, država članica zastave v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (*) in Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 404/2011 z dne 8. aprila 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 (**) pošlje Komisiji vsako leto do 1. maja izčrpno poročilo o njenem izvajanju te uredbe v preteklem letu. Poročilo vključuje opis s strani države članice zastave spremljanja skladnosti njenih plovil v vodah Unije in v vodah držav nečlanice s to uredbo in izvršilne ukrepe, ki

jih je sprejela v primerih neskladnosti. Država članica zastave navede zlasti vse naslednje informacije:

- število iztovarjanj morskih psov,
- število, datum in kraj izvedenih inšpekcijskih pregledov,
- število in naravo primerov ugotovljenih neskladnosti, vključno s popolno identifikacijo zadevnih plovil, ter uporabljeno kazen za vsak primer neskladnosti, in
- skupni iztovor po vrsti (teža/število) in po pristanišču.

2. Po predložitvi drugega letnega poročila držav članic v skladu z odstavkom 1 Komisija do 1. januarja 2016 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te uredbe in napredku na tem področju v mednarodnem okviru.

(*) UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

(**) UL L 112, 30.4.2011, str. 1.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, dne 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 606/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a), (e) in (f) člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija si je zastavila cilj ohranяти in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, v katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb in olajšan dostop do pravnega varstva, zlasti z načelom vzajemnega priznavanja sodnih in izvensodnih odločb v civilnih zadevah. Za postopno vzpostavitev takega območja mora Unija sprejeti ukrepe v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti če so ti potrebni za pravilno delovanje notranjega trga.

(2) V členu 81(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je določeno, da pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodnih odločb in odločb v izvensodnih zadevah.

(3) Na skupnem območju pravice brez notranjih meja so določbe za zagotovitev hitrega in preprostega priznavanja ter, kadar je to primerno, izvrševanja zaščitnih ukrepov, ki jih odredi država članica, v drugi državi članici bistvene za zagotovitev, da se zaščita, dodeljena fizični osebi v eni državi članici, ohrani in nadaljuje v kateri koli drugi državi članici, v katero ta oseba potuje ali se preseli. Potrebno je zagotoviti, da legitimno uveljavljanje državljanov Unije njihove pravice do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic v skladu s členom 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členom 21 PDEU ne povzroči izgube te zaščite.

(4) Medsebojno zaupanje pri delovanju pravosodja v Uniji in cilj, da se zagotovi hitrejši in cenovno ugodnejši pretok zaščitnih ukrepov znotraj Unije, upravičujeta načelo, v skladu s katerim se zaščitni ukrepi, ki se odredijo v državi članici, priznajo v vseh drugih državah članicah, ne da bi bili pri tem potrebni kakršni koli posebni postopki. Zato bi moral biti zaščitni ukrep, odrejen v eni državi članici (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), obravnavan, kot da je bil odrejen v državi članici, v kateri se zahteva njegovo priznanje (v nadaljnjem besedilu: zaprosena država članica).

(5) Za doseg cilja prostega pretoka zaščitnih ukrepov je potrebno in ustrezno, da pravila, ki urejajo priznavanje in, kadar je to primerno, izvrševanje zaščitnih ukrepov, ureja pravni instrument Unije, ki je zavezujoč in se neposredno uporablja.

(6) Ta uredba bi se morala uporabljati za zaščitne ukrepe, ki se odredijo za zaščito osebe, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za bojazen, da so življenje, telesna ali duševna nedotakljivost, osebna svoboda, varnost ali spolna nedotakljivost te osebe ogrožene, recimo tako, da se preprečijo vse oblike nasilja zaradi spola ali nasilja v neposrednem stiku, kot so fizično nasilje, nadlegovanje, spolno nasilje, zalezovanje, ustrahovanje ali druge oblike posredne prisile. Treba je poudariti, da se ta uredba uporablja za vse žrtve, ne glede na to, ali so žrtve nasilja na podlagi spola.

(7) Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ⁽³⁾ zagotavlja, da žrtve kaznivih dejanj prejmejo ustrezne informacije in podporo.

⁽¹⁾ UL C 113, 18.4.2012, str. 56.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

- (8) Ta uredba dopolnjuje Direktivo 2012/29/EU. Dejstvo, da za osebo velja zaščitni ukrep, odrejen v civilnih zadevah, samo po sebi ne izključuje možnosti opredelitve te osebe kot „žrtve“ v skladu z navedeno direktivo.
- (9) Področje uporabe te uredbe spada v okvir pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah v smislu člena 81 PDEU. Ta uredba se uporablja le za zaščitne ukrepe, određene v civilnih zadevah. Zaščitne ukrepe, sprejete v kazenskih zadevah, zajema Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti⁽¹⁾.
- (10) Pojem civilne zadeve bi bilo treba razlagati samostojno v skladu z načeli prava Unije. Pri odločanju o tem, ali gre za zaščitni ukrep civilne narave, ne bi smelo biti odločilno, ali ga je odredil civilni, upravni ali kazenski organ.
- (11) Ta uredba ne bi smela posegati v izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Bruselj IIa). Odločbe, sprejete na podlagi Uredbe Bruselj IIa, bi se morale še naprej priznavati in izvrševati v skladu z navedeno uredbo.
- (12) Ta uredba upošteva različne pravne tradicije držav članic in ne posega v nacionalne sisteme za odreditev zaščitnih ukrepov. Ta uredba držav članic ne zavezuje, da spremenijo svoje nacionalne sisteme, da bi lahko odredile zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, in da bi uvedle zaščitne ukrepe v civilnih zadevah za uporabo te uredbe.
- (13) Zaradi upoštevanja različnih vrst organov, ki v državah članicah odredijo zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, in za razliko od drugih področij pravosodnega sodelovanja bi se morala ta uredba uporabljati za odločbe tako sodnih organov kot upravnih organov, pod pogojem, da ti upravni organi zagotavljajo zlasti svojo nepristranskost
- in pravico strank do sodnega nadzora. Policijski organi v nobenem primeru ne bi smeli veljati za organe izdajatelje v smislu te uredbe.
- (14) Na podlagi načela vzajemnega priznavanja bi morali biti zaščitni ukrepi, ki se v državi članici izvora odredijo v civilnih zadevah, priznani v zaproseni državi članici kot zaščitni ukrepi v civilnih zadevah v skladu s to uredbo.
- (15) V skladu z načelom vzajemnega priznavanja priznanje ustreza trajanju zaščitnega ukrepa. Vendar ob upoštevanju raznolikosti zaščitnih ukrepov v zakonodajah držav članic, zlasti kar zadeva njihovo trajanje, in dejstva, da se to uredbo praviloma uporablja v nujnih primerih, pa bi bilo treba učinke priznanja na podlagi te uredbe izjemoma omejiti na obdobje 12 mesecev od izdaje potrdila, določenega v tej uredbi, ne glede na morebitno daljše trajanje samega zaščitnega ukrepa (bodisi začasnega, časovno omejenega ali časovno neomejenega).
- (16) V primerih, ko je obdobje trajanja zaščitnega ukrepa daljše od 12 mesecev, omejitev učinkov priznanja na podlagi te uredbe ne bi smela posegati v pravico zaščitene osebe, da uveljavi ta zaščitni ukrep v okviru katerega koli drugega razpoložljivega pravnega akta Unije, ki zagotavlja priznanje, ali da zaprosi za nacionalni zaščitni ukrep v zaproseni državi članici.
- (17) Omejitev učinkov priznanja pomeni izjemo zaradi posebne narave predmeta urejanja te uredbe in ne bi smela biti precedens za druge instrumente v civilnih in gospodarskih zadevah.
- (18) Ta uredba bi morala urejati le priznavanje obveznosti, naložene z zaščitnim ukrepom. Ne bi smela urejati postopkov za izvajanje ali izvrševanje zaščitnega ukrepa in ne bi smela zajemati morebitnih sankcij, ki bi lahko bile naložene, če bi bila v zaproseni državi članici kršena obveznost, određena z zaščitnim ukrepom. Navedene zadeve ureja pravo te države članice. V skladu s splošnimi načeli prava Unije in zlasti z načelom vzajemnega priznavanja pa morajo države članice zagotoviti, da lahko zaščitni ukrepi, priznani v skladu s to uredbo, učinkujejo v zaproseni državi članici.

⁽¹⁾ UL L 338, 21.12.2011, str. 2.

⁽²⁾ UL L 338, 23.12.2003, str. 1.

- (19) Zaščitni ukrepi, zajeti v tej uredbi, bi morali zagotavljati zaščito zaščiteni osebi na njenem prebivališču, kraju dela ali drugem kraju, ki ga ta oseba redno obiskuje, kot je prebivališče bližnjih sorodnikov ali šolska ali izobraževalna ustanova, ki jo obiskuje njen otrok. Ne glede na to, ali sta zadevni kraj ali velikost območja, ki ju zajema zaščitni ukrep, opisana v zaščitnem ukrepu z enim ali več določenimi naslovi ali s sklicevanjem na obseg območja, ki se mu oseba, ki povzroča tveganje, ne sme približati oziroma vanj vstopiti (ali s kombinacijo obeh meril), je priznanje obveznosti, naložene z zaščitnim ukrepom, vezano na namen, ki ga ima ta kraj za zaščiteni osebo, in ne na določen naslov.
- (20) Glede na navedeno in pod pogojem, da se ohranijo narava in bistveni elementi zaščitnega ukrepa, bi moral pristojni organ zaprosene države članice imeti možnost, da prilagodi vsebinske elemente zaščitnega ukrepa, če je ta prilagoditev potrebna za to, da priznanje zaščitnega ukrepa v zaproseni državi članici učinkuje v praksi. Vsebinski elementi vključujejo naslov, splošno lokacijo ali najmanjšo razdaljo, ki jo mora oseba, ki povzroča tveganje, vzdrževati do zaščiteni osebe, naslova ali splošne lokacije. Taka prilagoditev pa ne sme vplivati na vrsto in civilno naravo zaščitnega ukrepa.
- (21) Da bi olajšali kakršno koli prilagoditev zaščitnega ukrepa, bi bilo treba v potrdilu navesti, ali gre pri naslovu, navedenem v zaščitnem ukrepu, za naslov prebivališča, kraja dela ali kraja, ki ga zaščiteni oseba redno obiskuje. Kadar je to ustrezno, bi moral biti v potrdilu nadalje naveden tudi obseg območja (približni polmer okoli določenega naslova), na katerem velja obveznost, ki je naložena z zaščitnim ukrepom glede osebe, ki povzroča tveganje.
- (22) Za lažji prosti pretok zaščitnih ukrepov znotraj Unije bi morala ta uredba uvesti enoten vzorec potrdila in v ta namen zagotoviti vzpostavitev večjezičnega standardnega obrazca. Organ izdajatelj bi moral potrdilo izdati na zahtevo zaščiteni osebe.
- (23) Polja za prosto besedilo v večjezičnem standardnem obrazcu potrdila bi morala biti čim bolj omejena, tako da bi bila lahko prevod ali transliteracija v večini primerov zagotovljena brez naložitve kakršnih koli stroškov za zaščiteni osebo, in sicer z uporabo standardnega obrazca v ustreznem jeziku. Vsi stroški potrebnega prevoda, ki presega besedilo večjezičnega standardnega obrazca, bi se morali porazdeliti, kot določa pravo države članice izvora.
- (24) Kadar potrdilo vsebuje prosto besedilo, bi moral pristojni organ zaprosene države članice odločiti, ali je potreben kakršen koli prevod ali transliteracija. To zaščiteni osebi ali organu izdajatelju države članice izvora ne bi smelo preprečevati, da bi prevod ali transliteracijo zagotovil na lastno pobudo.
- (25) Če je bil zaščitni ukrep odrejen v nenavzočnosti osebe, ki povzroča tveganje, ali po postopku, ki ne določa vnaprejšnjega uradnega obveščanja te osebe (v nadaljnjem besedilu: enostranski postopek), se zaradi zagotavljanja spoštovanja pravic do obrambe osebe, ki povzroča tveganje, potrdilo lahko izda le, če je ta oseba imela možnost, da pripravi svojo obrambo v zvezi z zaščitnim ukrepom. Zaradi preprečitve izogibanja in ob upoštevanju običajne nujnosti zadev, v katerih so potrebni zaščitni ukrepi, pa ne bi smelo biti nujno, da se rok za uveljavljanje take obrambe izteče, preden se potrdilo lahko izda. Potrdilo bi moralo biti izdano takoj, ko je zaščitni ukrep izvršljiv v državi članici izvora.
- (26) Ta uredba ob upoštevanju cilja preprostosti in hitrosti določa uporabo preprostih in hitrih metod uradnega obveščanja osebe, ki povzroča tveganje, s stopnjami postopka. Te posebne metode uradnega obveščanja bi se morale uporabljati le za namene te uredbe zaradi posebne narave njenega predmeta urejanja in ne bi smele pomeniti precedensa za druge instrumente v civilnih in gospodarskih zadevah ter ne bi smele vplivati na katere koli obveznosti države članice v zvezi z vročanjem sodnih in izvensodnih dokumentov v civilnih zadevah v tujini, ki izhajajo iz dvostranskih ali večstranskih dogovorov, sklenjenih med to državo članico in tretjo državo.
- (27) Pri uradnem obveščanju osebe, ki povzroča tveganje, o potrdilu, pa tudi pri kakršnem koli prilagajanju katerih koli vsebinskih elementov zaščitnega ukrepa v zaproseni državi članici bi bilo treba ustrezno upoštevati interes zaščiteni osebe, da se ne razkrijejo njeno bivališče ali drugi kontaktni podatki. Taki podatki se osebi, ki povzroča tveganje, ne bi smeli razkriti, razen če je tako razkritje potrebno za izpolnitev ali izvrševanje zaščitnega ukrepa.
- (28) Zoper izdajo potrdila ne bi smelo biti pritožbe.

- (29) Potrdilo bi bilo treba popraviti, če zaradi očitne napake ali nenatančnosti, kot je tipkarska napaka, ali napaka, nastala pri prepisovanju ali kopiranju, potrdilo ne odraža pravilno zaščitnega ukrepa, ali bi ga bilo treba preklicati, če je bilo očitno neupravičeno odobreno, na primer kadar se uporablja za ukrep, ki ne spada na področje uporabe te uredbe, ali kadar so bile pri njegovi izdaji kršene zahteve za njegovo izdajo.
- (30) Organ izdajatelj države članice izvora bi moral zaščitni osebi na zahtevo pomagati pridobiti informacije o organih zaprosene države članice, pred katerimi se lahko uveljavlja zaščitni ukrep ali zahteva izvršitev.
- (31) Zaradi usklajenega delovanja pravosodja bi bilo treba preprečiti, da bi bile v dveh državah članicah izdane nezdružljive odločbe. Ta uredba bi zato morala določiti možnost zavrnitve priznanja ali izvrševanja zaščitnega ukrepa v primeru nezdružljivosti s sodbo, izdano ali priznано v zaproseni državi članici.
- (32) V izjemnih primerih bi lahko bilo zaradi javnega interesa upravičeno, da bi sodišča v zaprosenih državah članicah utemeljila zavrnitev priznanja ali izvršitve zaščitnega ukrepa, če bi bila njegova uporaba očitno nezdružljiva z javnim redom te države članice. Sodišča pa kljub temu ne bi smela imeti možnosti uporabe izjeme javnega reda, da bi zavrnila priznanje ali izvršitev zaščitnega ukrepa, če bi bilo to v nasprotju s pravicami iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti členom 21 navedene listine.
- (33) Če je v državi članici izvora zaščitni ukrep odložen ali preklican ali je preklicano potrdilo, bi moral pristojni organ zaprosene države članice na podlagi predložitve zadevnega potrdila odložiti ali preklicati učinke priznanja in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.
- (34) Zaščitena oseba bi morala imeti učinkovit dostop do pravice v drugih državah članicah. Da bi takšen učinkovit dostop zagotovili v postopkih, ki jih zajema ta uredba, se mora pravna pomoč zagotoviti v skladu z Direktivo Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih⁽¹⁾.
- (35) Za lažjo uporabo te uredbe bi bilo treba določiti, da morajo države članice sporočiti določene informacije o svojih nacionalnih pravilih in postopkih v zvezi z zaščitnimi ukrepi v civilnih zadevah v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, vzpostavljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES⁽²⁾. Dostop do informacij, ki jih zagotovijo države članice, bi moral biti mogoč prek evropskega portala e-pravosodje.
- (36) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo in naknadno spreminjanje obrazcev, določenih v tej uredbi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽³⁾.
- (37) Za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi se pripravijo in naknadno spreminjajo obrazci, določeni v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati postopek pregleda.
- (38) V tej uredbi se spoštujejo temeljne pravice in upoštevajo načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je predvsem zagotoviti pravico do obrambe in nepristranskega sojenja, kot je določeno v členu 47 in členu 48 navedene listine. To uredbi bi bilo treba uporabljati skladno s temi pravicami in načeli.
- (39) Ker cilja te uredbe, namreč vzpostaviti pravila za enostaven in hiter mehanizem za priznanje zaščitnih ukrepov, ki jih odredi država članica v civilnih zadevah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (40) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 26, 31.1.2003, str. 41.

⁽²⁾ UL L 174, 27.6.2001, str. 25.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (41) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (42) Evropski nadzornik za varstvo podatkov je podal mnenje 17. oktobra 2011 ⁽¹⁾ v skladu s členom 41(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ –

tveganje, naloži eno ali več naslednjih obveznosti z namenom zaščititi drugo osebo, katere telesna ali duševna nedotakljivost sta lahko ogroženi:

- (a) prepoved ali ureditev vstopa na kraj, kjer zaščitena oseba prebiva, dela ali ga redno obiskuje ali se v njem redno zadržuje;
- (b) prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, vključno po telefonu, elektronski ali navadni pošti, faksu ali kako drugače;

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za preprost in hiter mehanizem priznavanja zaščitnih ukrepov, ki jih odredijo države članice v civilnih zadevah.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, ki jih odredi organ izdajatelj, v smislu točke 4 člena 3.
2. Ta uredba se uporablja za čezmejne primere. Za namene te uredbe se primer šteje za čezmejnega, kadar se priznanje zaščitnega ukrepa, izdanega v eni državi članici, zahteva v drugi državi članici.
3. Ta uredba se ne uporablja za zaščitne ukrepe, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 2201/2003.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zaščitni ukrep“ pomeni kakršno koli odločbo ne glede na poimenovanje, ki jo v skladu z nacionalnim pravom odredi organ izdajatelj države članice izvora in osebi, ki povzroča

- (c) prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane;

2. „zaščitena oseba“ pomeni fizično osebo, ki ji je z zaščitnim ukrepom dodeljena zaščita;

3. „oseba, ki povzroča tveganje“ pomeni fizično osebo, ki ji je bila naložena ena ali več obveznosti iz točke 1;

4. „organ izdajatelj“ pomeni kateri koli sodni organ ali kateri koli drug organ, za katerega država članica določi, da je pristojen za zadeve s področja uporabe te uredbe, pod pogojem, da tak drug organ strankam zagotavlja nepristranskost in da so njegove odločbe v zvezi z zaščitnim ukrepom v skladu s pravom države članice, v kateri deluje, lahko predmet sodnega nadzora, ter da so po moči in učinku podobne sodni odločbi o isti zadevi;

5. „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je zaščitni ukrep odrejen;

6. „zaprošena država članica“ pomeni državo članico, v kateri se zahtevata priznanje in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.

POGLAVJE II

PRIZNAVANJE IN IZVRŠEVANJE ZAŠČITNIH UKREPOV

Člen 4

Priznavanje in izvrševanje

1. Zaščitni ukrep, ki se odredi v državi članici, se v drugih državah članicah prizna brez kakršnega koli posebnega postopka in je izvršljiv brez razglasitve izvršljivosti.

⁽¹⁾ UL C 35, 9.2.2012, str. 10.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

2. Zaščitena oseba, ki želi v zaproseni državi članici uveljaviti zaščitni ukrep, odrejen v državi članici izvora, pristojnemu organu zaprosene države članice predloži:

- (a) izvod zaščitnega ukrepa, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti;
- (b) potrdilo, izdano v državi članici izvora skladno s členom 5, ter
- (c) po potrebi transliteracijo in/ali prevod potrdila v skladu s členom 16.

3. Potrdilo učinkuje le v mejah izvršljivosti zaščitnega ukrepa.

4. Ne glede na morebitno daljše trajanje zaščitnega ukrepa so učinki priznanja na podlagi odstavka 1 omejeni na obdobje 12 mesecev od datuma izdaje potrdila.

5. Postopek za izvrševanje zaščitnih ukrepov ureja pravo zaprosene države članice.

Člen 5

Potrdilo

1. Organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe izda potrdilo na večjezičnem standardnem obrazcu, pripravljenem v skladu s členom 19, ki vključuje informacije iz člena 7.

2. Zoper izdajo potrdila ni pritožbe.

3. Organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe tej osebi zagotovi transliteracijo in/ali prevod potrdila, pri čemer uporabi večjezični standardni obrazec, pripravljen v skladu s členom 19.

Člen 6

Zahteve za izdajo potrdila

1. Potrdilo se lahko izda le, če je bila oseba, ki povzroča tveganje, o zaščitnem ukrepu uradno obveščena v skladu z zakonodajo države članice izvora.

2. Če je bil zaščitni ukrep odrejen v nenavzočnosti, se lahko potrdilo izda le, če je bil osebi, ki povzroča tveganje, vročen dokument o začetku postopka ali enakovreden dokument ali če je bila, kadar je to ustrezno, v skladu s pravom države članice izvora kako drugače obveščena o začetku postopka pravočasno in na tak način, ki tej osebi omogoča pripravo njene obrambe.

3. Če je bil zaščitni ukrep odrejen po postopku, ki ne določa vnaprejšnjega uradnega obveščanja osebe, ki povzroča tveganje (v nadaljnjem besedilu: enostranski postopek), se potrdilo lahko izda le, če je ta oseba imela pravico do izpodbijanja zaščitnega ukrepa v skladu s pravom države članice izvora.

Člen 7

Vsebina potrdila

Potrdilo vsebuje naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov/kontaktne podatke organa izdajatelja;
- (b) referenčno številko zadeve;
- (c) datum izdaje potrdila;
- (d) podatke o zaščiteni osebi: ime, datum in kraj rojstva, če je znan, in naslov, ki se uporabi za uradno obveščanje ter pred katerim je jasno opozorilo, da se ta naslov lahko razkrije osebi, ki povzroča tveganje;
- (e) podatke o osebi, ki povzroča tveganje: ime, datum in kraj rojstva, če je znan, ter naslov, ki se uporabi za uradno obveščanje;
- (f) vse informacije, ki so potrebne za izvršitev zaščitnega ukrepa, vključno in kadar je to primerno, o vrsti ukrepa in obveznosti, ki jo nalaga osebi, ki povzroča tveganje, ter opredelitev namena kraja in/ali obseg območja, kateremu se ta oseba ne sme približati oziroma na/v katerega ne sme vstopati;
- (g) trajanje zaščitnega ukrepa;
- (h) trajanje učinkov priznanja v skladu s členom 4(4);

- (i) izjavo, da so izpolnjene zahteve iz člena 6;
- (j) informacije o pravicah, zagotovljenih v skladu s členoma 9 in 13;
- (k) za lažje sklicevanje navedbo polnega naslova te uredbe.

Člen 8

Uradno obvestilo o potrdilu osebi, ki povzroča tveganje

1. Organ izdajatelj države članice izvora osebo, ki povzroča tveganje, uradno obvesti o potrdilu in o dejstvu, da ima izdaja potrdila za posledico priznanje ter, kadar je to primerno, izvršljivost zaščitnega ukrepa v vseh državah članicah v skladu s členom 4.

2. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici izvora, se uradno obvestilo opravi v skladu s pravom te države članice. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici, ki ni država članica izvora, ali v tretji državi, se to uradno obvestilo opravi s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu ali na enakovreden način.

Primere, v katerih naslov osebe, ki povzroča tveganje, ni znan ali če ta oseba noče potrditi prejema uradnega obvestila, ureja pravo države članice izvora.

3. Bivališče ali drugi kontaktni podatki zaščitene osebe se osebi, ki povzroča tveganje, ne razkrijejo, razen če je njihovo razkritje potrebno za ravnanje v skladu z zaščitnim ukrepom ali za njegovo izvršitev.

Člen 9

Popravek ali preklic potrdila

1. Brez poseganja v člen 5(2) in na zahtevo zaščitene osebe ali osebe, ki povzroča tveganje, vloženo pri organu izdajatelju države članice izvora, ali na pobudo tega organa se potrdilo:

- (a) popravi, če zaščitni ukrep in potrdilo nista skladna zaradi pisne napake, ali

- (b) prekliche, če je bilo ob upoštevanju zahtev iz člena 6 in področja uporabe te uredbe očitno neupravičeno odobreno.

2. Postopek, vključno s kakršno koli pritožbo, v zvezi s popravkom ali preklicem potrdila, ureja pravo države članice izvora.

Člen 10

Pomoč zaščiteni osebi

Organ izdajatelj države članice izvora zaščiteni osebi na njeno zahtevo pomaga pridobiti informacije, dane na voljo v skladu s členoma 17 in 18, v zvezi z organi zaprosene države članice, pred katerimi se lahko uveljavlja zaščitni ukrep ali zahteva njegova izvršitev.

Člen 11

Prilagoditev zaščitnega ukrepa

1. Pristojni organ zaprosene države članice, če in kolikor je treba, prilagodi dejanske elemente zaščitnega ukrepa, tako da omogoči njegovo učinkovanje v tej državi članici.

2. Postopek prilagoditve zaščitnega ukrepa ureja pravo zaprosene države članice.

3. Oseba, ki povzroča tveganje, se uradno obvesti o prilagoditvi zaščitnega ukrepa.

4. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v zaproseni državi članici, se uradno obvestilo opravi v skladu s pravom te države članice. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici, ki ni zaprosena država članica, ali v tretji državi, se to uradno obvestilo opravi s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu ali na enakovreden način.

Primere, v katerih naslov osebe, ki povzroča tveganje, ni znan ali če ta oseba noče potrditi prejema obvestila, ureja pravo zaprosene države članice.

5. Pritožbo zoper prilagoditev zaščitnega ukrepa lahko vložijo zaščitena oseba ali oseba, ki povzroča tveganje. Pritožbeni postopek ureja pravo zaprosene države članice. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve.

Člen 12

Nepreverjanje vsebine

Zaščitnega ukrepa, odrejenega v državi članici izvora, v zaproseni državi članici pod nobenim pogojem ni dovoljeno vsebinsko preverjati.

Člen 13

Zavrnitev priznanja ali izvršitve

1. Na prošnjo osebe, ki povzroča tveganje, se priznanje in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa zavrneta, kolikor je tako priznanje:

(a) v očitnem nasprotju z javnim redom v zaproseni državi članici ali

(b) nezdružljivo s sodbo, izdano ali priznано v zaproseni državi članici.

2. Prošnja za zavrnitev priznanja ali izvršitve se vloži pri sodišču zaprosene države članice, ki ga ta država članica sporoči Komisiji v skladu s točko (a)(iv) člena 18(1).

3. Dejstvo, da pravo zaprosene države članice ne omogoča takšnega ukrepa na podlagi istih dejstev, ne more biti razlog za zavrnitev priznanja zaščitnega ukrepa.

Člen 14

Odložitev ali preklic priznanja ali izvršitve

1. V primeru odložitve ali preklica zaščitnega ukrepa v državi članici izvora, odložitve ali omejitve njegove izvršljivosti ali preklica potrdila v skladu s točko (b) člena 9(1), organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe ali osebe, ki povzroča tveganje, izda potrdilo z navedbo te odložitve, omejitve ali preklica, pri čemer uporabi večjezični standardni obrazec, pripravljen v skladu s členom 19.

2. Kadar zaščitena oseba ali oseba, ki povzroča tveganje, predloži potrdilo, izdano v skladu z odstavkom 1, pristojni organ zaprosene države članice odloži ali prekliche učinke priznanja in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.

POGLAVJE III

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Overitev in druge podobne formalnosti

Overitev ali druge podobne formalnosti v zvezi z dokumenti, izdanimi v državi članici v okviru te uredbe, niso potrebne.

Člen 16

Transliteracija ali prevod

1. Kadar je v skladu s to uredbo potrebna kakršna koli transliteracija ali prevod, se ta opravi v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zaprosene države članice ali kateri koli drug uradni jezik institucij Unije, za katerega je ta država članica navedla, da ga lahko sprejme.

2. Ob upoštevanju člena 5(3) kakršen koli prevod v skladu s to uredbo opravi oseba, ki je za prevajanje usposobljena v eni od držav članic.

Člen 17

Informacije, ki so dane na voljo javnosti

Države članice v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, vzpostavljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES, in da se javnosti dajo na voljo informacije, zagotovijo opis nacionalnih pravil in postopkov v zvezi z zaščitnimi ukrepi v civilnih zadevah, vključno z informacijami o vrsti organov, pristojnih v zadevah, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.

Države članice te informacije posodablajo.

Člen 18

Sporočanje informacij s strani držav članic

1. Države članice Komisiji do 11. julija 2014 sporočijo naslednje informacije:

(a) vrste organov, pristojnih za zadeve, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, pri čemer navedejo, kadar je to primerno:

(i) organe, ki so pristojni za odreditev zaščitnih ukrepov in izdajo potrdil v skladu s členom 5;

(ii) organe, pri katerih je treba uveljavljati zaščitni ukrep, odrejen v drugi državi članici, in/alí ki so pristojni za izvrševanje takega ukrepa;

(iii) organe, ki so pristojni za prilagoditev zaščitnih ukrepov v skladu s členom 11(1);

(iv) sodišča, pri katerih se v skladu s členom 13 vložijo prošnja za zavrnitev priznanja in, kadar je to primerno, izvršitve;

(b) jeziku ali jezikih, ki so sprejemljivi za prevode iz člena 16(1).

2. Komisija da informacije iz odstavka 1 na voljo javnosti na kakršen koli ustrezen način, zlasti prek spletnega mesta Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah.

Člen 19

Priprava in naknadne spremembe obrazcev

Komisija sprejme izvedbene akte za pripravo in naknadne spremembe obrazcev iz členov 5 in 14. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20.

Člen 20

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 21

Pregled

Komisija do 11. januarja 2020 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe. Poročilo se po potrebi priložijo predlogi za spremembe.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 11. januarja 2015.

Ta uredba se uporablja za zaščitne ukrepe, odrejene na dan ali po 11. januarju 2015, ne glede na to, kdaj so bili začeti postopki.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 607/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

poročila Komisije o prisilnem delu v Mjanmaru/Burmi, ki dokazuje, da prakse iz točke (a) člena 15(1) Uredbe (ES) št. 732/2008 ne obstajajo več.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 z dne 24. marca 1997 o začasnem umiku dostopa Zveze Mjanmar do splošnih tarifnih preferencialov ⁽²⁾, kakor je bil spremenjen s členom 28(1) Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov od 1. januarja 2009 ⁽³⁾, določa, da se dostop Mjanmara/Burme do tarifnih preferencialov, dodeljenih z Uredbo (ES) št. 732/2008, začasno prekliče.

(2) Točka (a) člena 15(1) Uredbe (ES) št. 732/2008 določa, da se preferencialni režimi, predvideni z navedeno uredbo, lahko začasno prekličejo za vse ali nekatere izdelke s poreklom iz države upravičenke zaradi resne in sistematične kršitve načel iz konvencij, ki so navedene v delu A Priloge III k navedeni uredbi, na podlagi ugotovitev ustreznih organov za spremljanje.

(3) Konvencija Mednarodne organizacije dela (MOD) o prisilnem ali obveznem delu, 1930 (št. 29), je navedena v delu A Priloge III k Uredbi (ES) št. 732/2008.

(4) Skladno s členom 2 Uredbe (ES) št. 552/97 bi bilo treba prenehati uporabljati navedeno uredbo na podlagi

(5) 13. junija 2012 je bila na Mednarodni konferenci dela sprejeta resolucija o ukrepih v zvezi z Mjanmarom, sprejetih v skladu s členom 33 ustave MOD (v nadaljnjem besedilu: resolucija Mednarodne konference dela). Ob upoštevanju sklepov, ki jih je 4. junija 2012 sprejel odbor za uporabo standardov MOD, in ob upoštevanju, da z obstoječimi ukrepi ni več mogoče doseči želenega rezultata, je bilo na Mednarodni konferenci dela odločeno, da se ustavi izvajanje omejevalnih ukrepov, zaradi katerih vlada Mjanmara/Burme ni bila deležna tehničnega sodelovanja in pomoči MOD. Prav tako je bilo odločeno, da se za eno leto opusti zahtev MOD za njene člane, da v svojih odnosih z Mjanmarom/Burmo preverijo, da se tam prisilno delo ne izvaja.

(6) Komisija je 17. septembra 2012 objavila poročilo v skladu s členom 2 Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 v zvezi s prisilnim delom v Mjanmaru/Burmi, v katerem so ugotovitve Komisije (v nadaljnjem besedilu: poročilo). Poročilo ugotavlja, da se zaradi napredka Mjanmara/Burme pri izpolnjevanju zahtev MOD, ki so ga potrdili pristojni organi spremljanja MOD, kršitve načel iz konvencije MOD št. 29 ne štejejo več za „resne in sistematične“, ter priporoča, da se za Mjanmar/Burmo ponovno vzpostavi dostop do ugodnosti iz sistema splošnih tarifnih preferencialov.

(7) Glede na resolucijo Mednarodne konference dela in poročilo ter v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 552/97 bi bilo treba začasni preklic dostopa Mjanmara/Burme do tarifnih preferencialov, podeljenih z Uredbo (ES) št. 732/2008, razveljaviti z datumom sprejetja resolucije Mednarodne konference dela.

(8) Komisija bi morala nadaljevati spremljanje razvoja v zvezi s prisilnim delom v Mjanmaru/Burmi ter se odzivati nanj v skladu z veljavnimi postopki, vključno po potrebi s prenovljenimi postopki v zvezi s preklicem –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 552/97 se razveljavi.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. junija 2013.

⁽²⁾ UL L 85, 27.3.1997, str. 8.

⁽³⁾ UL L 211, 6.8.2008, str. 1.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 13. junija 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 608/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

lastnine s strani carinskih organov in zagotovitev ustrezne pravne varnosti.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je z Resolucijo z dne 25. septembra 2008 o celovitem evropskem načrtu za preprečevanje ponarejanja in piratstva zahteval pregled Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice ⁽²⁾.

(2) Trženje blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine, povzroča precejšnjo škodo imetnikom pravic, uporabnikom ali skupinam proizvajalcev ter proizvajalcem in trgovcem, ki spoštujejo pravo. Tako trženje prav tako lahko zavaja potrošnike ter v nekaterih primerih ogroža njihovo zdravje in varnost. Treba bi bilo v čim večji meri zagotoviti, da takšno blago ne bi doseglo trga Unije, ter sprejeti ukrepe proti takšnemu nezakonitemu trženju, ne da bi pri tem ovirali zakonito trgovino.

(3) Pri pregledu Uredbe (ES) št. 1383/2003 se je pokazalo, da so zaradi razvoja na gospodarskem, trgovinskem in pravnem področju potrebne določene izboljšave pravnega okvira za okrepitev uveljavljanja pravic intelektualne

(4) Carinski organi bi morali biti pristojni za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine v zvezi z blagom, za katero je v skladu s carinsko zakonodajo Unije mogoč carinski nadzor ali carinska kontrola, ter za izvajanje ustreznega nadzora takšnega blaga z namenom preprečitve ravnanj, ki so v nasprotju z zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine. Uveljavljanje pravic intelektualne lastnine na meji, kjer je ali bi moralo biti blago pod carinskim nadzorom ali carinsko kontrolo, je dober način za hitro in učinkovito zagotavljanje pravnega varstva imetnikom pravic, uporabnikom in skupinam proizvajalcev. Če carinski organi prekinajo prepustitev blaga ali blago zadržijo na meji, bi moral biti potreben le en pravni postopek, medtem ko bi moralo biti pri blagu na trgu, razdeljenem in dobavljenem prodajalcem na drobno, za enako stopnjo uveljavljanja potrebnih več ločenih postopkov. Za blago, sproščeno v prosti promet na podlagi režima uporabe v posebne namene, bi bilo treba predvideti izjemo, saj takšno blago ostane pod carinskim nadzorom, čeprav je bilo sproščeno v prosti promet. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za blago v osebni prtljagi potnikov, pod pogojem, da je to blago namenjeno za njihovo osebno uporabo in nič ne kaže na to, da gre za komercialni promet.

(5) V Uredbi (ES) št. 1383/2003 so določene pravice intelektualne lastnine in kršitve izvzete iz področja njene uporabe. Za okrepitev uveljavljanja pravic intelektualne lastnine bi bilo treba ukrepanje carinskih organov razširiti na druge vrste kršitev, ki niso zajete v Uredbi (ES) št. 1383/2003. Ta uredba bi morala zato poleg pravic, ki so zajete že v Uredbi (ES) št. 1383/2003, vključevati tudi trgovska imena, če so na podlagi nacionalnega prava zaščitena kot izključne lastninske pravice, topografije polprevodniških izdelkov ter uporabni modeli in naprave, ki se načrtujejo, izdelujejo, ali prirejajo predvsem zato, da omogočijo ali olajšajo izogibanje tehnološkim ukrepom.

(6) Kršitve, ki izhajajo iz tako imenovane nedovoljene vzporedne trgovine in „prekoračitev“, so izvzete iz področja uporabe Uredbe (ES) št. 1383/2003. Blago, ki je predmet nedovoljene vzporedne trgovine, torej blago, ki je sicer proizvedeno s soglasjem imetnika pravice, vendar je bilo na trg v Evropskem gospodarskem prostoru prvič dano brez njegovega soglasja, in „prekoračitev“, torej, da je oseba, ki jo je imetnik pravice ustrezno pooblastil za proizvodnjo določene količine blaga, blago proizvedla v večjih količinah, kot je bilo dogovorjeno z imetnikom

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 16. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 7.

- pravice, je proizvedeno kot pristno blago, zato ni primerno, da carinski organi svoja prizadevanja usmerijo v takšno blago. Nedovoljena vzporedna trgovina in „prekoračitve“ bi zato morale biti prav tako izvzete iz področja uporabe te uredbe.
- (7) Države članice bi morale v sodelovanju s Komisijo zagotoviti primerno usposabljanje za carinske uradnike, da se zagotovi pravilno izvajanje te uredbe.
- (8) Ko se bo ta uredba v celoti izvajala, bo dodatno prispevala k notranjemu trgu, ki imetnikom pravic zagotavlja učinkovitejšo zaščito, krepi ustvarjalnost in inovativnost ter potrošnikom nudi zanesljive in kakovostne izdelke, kar bi moralo posledično okrepiti čezmejne transakcije med potrošniki, podjetji in trgovci.
- (9) Države članice se na carinskem področju soočajo z vse bolj omejenimi viri. Zato bi bilo treba podpreti spodbujanje tehnologij za upravljanje tveganja in strategij za čim boljše koriščenje virov, ki so na voljo carinskim organom.
- (10) Ta uredba vsebuje zgolj postopkovna pravila za carinske organe. Ta uredba zato ne določa nikakršnih meril za ugotavljanje obstoja kršitve pravic intelektualne lastnine.
- (11) V skladu z „Izjavo o Sporazumu TRIPS in javnem zdravju“, sprejeta na ministrski konferenci STO 14. novembra 2001 v Dohi, se Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS) lahko in bi ga bilo treba razlagati in izvajati tako, da podpira pravico članic STO do varovanja javnega zdravja in zlasti spodbujanja dostopa do zdravil za vse. Zato bi morali carinski organi glede zdravil, katerih prehod čez carinsko območje Unije – s pretovarjanjem, skladiščenjem, delitvijo tovara ali spremembami načina ali sredstva prevoza ali brez njih – je le del celotne poti, ki se začne in konča zunaj ozemlja Unije, v skladu z mednarodnimi obvezami Unije in njeno politiko razvojnega sodelovanja pri ocenjevanju tveganja kršitve pravic intelektualne lastnine upoštevati vsako precejšnjo verjetnost preusmeritve takih zdravil na trg Unije.
- (12) Ta uredba ne bi smela vplivati na določbe o pristojnosti sodišč, zlasti ne na tiste iz Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁾.
- (13) Osebe, uporabniki, organi ali skupine proizvajalcev, ki lahko v svojem imenu sprožijo pravni postopek v zvezi z morebitno kršitvijo pravic intelektualne lastnine, bi morale biti upravičene vložiti zahtevo.
- (14) Da se zagotovi, da so pravice intelektualne lastnine uveljavljene v celotni Uniji, je primerno, da se osebam ali subjektom, ki si prizadevajo za uveljavitev pravic na ravni Unije, dovoli, da svojo zahtevo vložijo pri carinskih organih ene države članice. Takim prosilcem bi moralo biti omogočeno, da od teh organov zahtevajo, da se za uveljavitev pravic intelektualne lastnine določi ukrepanje tako v njihovi državi članici kot v kateri koli drugi državi članici.
- (15) Za zagotovitev hitre uveljavitve pravic intelektualne lastnine bi bilo treba določiti, da lahko carinski organi, če na podlagi utemeljenih indicev sumijo, da blago pod njihovim nadzorom krši pravice intelektualne lastnine, bodisi na svojo pobudo bodisi na podlagi zahteve prekinijo prepustitev blaga ali ga zadržijo in tako osebi ali subjektu, upravičenemu do vložitve zahteve, omogočijo sprožitev postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.
- (16) Z Uredbo (ES) št. 1383/2003 je bilo državam članicam omogočeno, da določijo postopek, na podlagi katerega se lahko določeno blago uniči, ne da bi bilo treba sprožiti postopek za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine. Kot je bilo priznано v Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2008 o vplivu ponarejanja na mednarodno trgovino⁽²⁾, se je tak

⁽¹⁾ UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL C 45 E, 23.2.2010, str. 47.

- postopek v državah članicah, v katerih je bil na voljo, izkazal za zelo uspešnega. Zato bi moral biti ta postopek obvezen za vse kršitve pravic intelektualne lastnine in bi ga bilo treba uporabiti, kadar deklarant ali imetnik blaga soglaša z uničenjem. Poleg tega bi moral ta postopek določati, da lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga soglašal z uničenjem blaga, če v predpisanem roku ni izrecno nasprotoval uničenju.
- (17) Za čim večje zmanjšanje upravne obremenitve in stroškov bi bilo treba za manjše pošiljke ponarejenega in piratskega blaga uvesti poseben postopek, s katerim bi bilo takšno blago mogoče uničiti brez izrecnega soglasja vložnika v vsakem primeru. Vendar bi moral vložnik v svoji zahtevi na splošno zahtevati, da se uporabi ta postopek. Nadalje bi morali imeti carinski organi možnost zahtevati, da vložnik krije stroške, nastale z izvedbo tega postopka.
- (18) Zaradi večje pravne varnosti je primerno spremeniti roke za prekinitev prepustitve ali zadržanja blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, in pogoje, pod katerimi morajo carinski organi posredovati informacije o zadržanem blagu zadevnim osebam in subjektom, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1383/2003.
- (19) Ob upoštevanju začasne in preventivne narave ukrepov, ki jih carinski organi sprejmejo pri uporabi te uredbe, in nasprotujočih si interesov strank, ki jih ukrepi zadevajo, bi bilo treba nekatere vidike postopkov prilagoditi, da bi zagotovili nemoteno uporabo te uredbe ob hkratnem upoštevanju pravic zadevnih strank. Kar zadeva različna uradna obvestila iz te uredbe, bi morali carinski organi na podlagi dokumentov o carinski obravnavi ali na podlagi situacije, v kateri je blago, uradno obvestiti ustrezno osebo. Ker postopek za uničenje blaga implicira, da bi morala tako deklarant ali imetnik blaga kot imetnik odločbe hkrati sporočiti svoje morebitno nasprotovanje uničenju, bi bilo treba poleg tega zagotoviti, da se imetniku odločbe omogoči, da se odzove na morebitno nasprotovanje deklaranta ali imetnika blaga uničenju. Zato bi bilo treba zagotoviti, da se deklaranta ali imetnika blaga uradno obvesti o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju pred ali na isti dan kot imetnika odločbe.
- (20) Carinske organe in Komisijo se spodbuja, da v okviru svojih pristojnosti sodelujejo z Evropskim opazovalnim uradom za kršitve pravic intelektualne lastnine.
- (21) Za odpravo mednarodne trgovine z blagom, ki krši pravice intelektualne lastnine, je v Sporazumu TRIPS določeno, da morajo članice STO spodbujati izmenjavo informacij o takšni trgovini med carinskimi organi. Skladno s tem bi moralo biti mogoče, da Komisija in carinski organi držav članic izmenjujejo informacije o domnevnih kršitvah pravic intelektualne lastnine z zadevnimi organi tretjih držav, tudi glede blaga, ki je v tranzitu prek ozemlja Unije in izvira iz ali je namenjeno tem tretjimi državam.
- (22) Zaradi učinkovitosti bi bilo treba uporabljati določbe Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravičnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje ⁽¹⁾.
- (23) Odgovornost carinskih organov bi morala biti urejena z zakonodajo držav članic, vendar pa imetnik odločbe na podlagi ugoditve zahtevi s strani carinskih organov ne bi smel biti upravičen do nadomestila, če carinski organi ne bi odkrili blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, in bi bilo blago sproščeno ali če ne bi bil sprejet ukrep za njegovo zadržanje.
- (24) Ker carinski organi ukrepajo na podlagi zahteve, je primerno določiti, da bi moral imetnik odločbe povrniti vse stroške, ki so carinskemu organom nastali pri ukrepanju za uveljavitev njegovih pravic intelektualne lastnine. Kljub temu pa to imetniku odločbe ne bi smelo preprečiti, da bi zahteval nadomestilo od kršitelja ali drugih oseb, ki bi se utegnile šteti za odgovorne v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je bilo blago najdeno. Take osebe bi, kjer je to primerno, utegnile vključevati posrednike. Stroški in škoda, nastali osebam, ki niso carinski organi, zaradi carinskega ukrepanja, če je prepustitev blaga prekinjena ali njegovo zadržanje temelji na zahtevku tretje strani na podlagi intelektualne lastnine, bi morali biti urejeni s specifično zakonodajo, ki se uporablja za vsak posamezen primer.
- (25) S to uredbo se uvaja možnost, da carinski organi dovolijo, da se blago, ki bo uničeno, pod carinskim nadzorom premika med različnimi kraji na carinskem območju Unije. Poleg tega lahko carinski organi sklenejo takšno

⁽¹⁾ UL L 82, 22.3.1997, str. 1.

blago prepustiti v prosti promet z namenom nadaljnega recikliranja ali odstranitve mimo komercialnih kanalov, vključno zaradi ozaveščanja, usposabljanja in izobraževanja.

- (26) Uveljavljanje pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov bo vključevalo izmenjavo podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami. Taka obdelava podatkov vključuje tudi osebne podatke in bi se morala izvajati v skladu s pravom Unije, kot je določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ ter Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾.
- (27) Izmenjava informacij v zvezi z odločbami o zahtevah in carinskih ukrepih bi morala potekati preko osrednje elektronske zbirke podatkov. Opredeliti bi bilo treba subjekt, ki bo nadziral in upravljal to podatkovno zbirko, in subjekte, ki bodo skrbeli za zagotavljanje varnosti pri obdelavi podatkov v podatkovni zbirki. V primeru uvedbe kakršne koli interoperabilnosti ali izmenjave bi bilo treba v prvi vrsti spoštovati načelo omejitve namena, ki pravi, da bi bilo treba podatke uporabljati za namen, za katerega je bila podatkovna zbirka vzpostavljena, pri čemer ne bi smelo biti dovoljeno nobeno nadaljnje izmenjevanje ali medsebojno povezovanje, ki ne služi temu namenu.
- (28) Da se zagotovi prilagodljivost opredelitve pojma manjših pošiljk, če se ta izkaže za nesmiselno, upoštevajoč potrebo po zagotovitvi učinkovitega izvajanja postopka, ali, če je potrebno, prepreči izogibanje temu postopku glede sestave pošiljk, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem nebitvenih elementov opredelitve pojma manjših pošiljk, namreč specifičnih količin, določenih v navedeni opredelitvi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (29) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb o opredelitvi elementov praktičnih ureditev v zvezi z izmenjavo podatkov s tretjimi državami in določb o obrazcu, s

katerim se vloži zahteva, in obrazcu, s katerim se zahteva podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, in sicer za opredelitev navedenih elementov praktičnih ureditev in določitev standardnih obrazcev. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽³⁾. Čeprav predmet določb te uredbe, ki jo bo treba izvajati, spada na področje uporabe skupne trgovinske politike, bi bilo treba pri določitvi standardnih obrazcev glede na naravo in učinke navedenih izvedbenih aktov za njihovo sprejetje uporabiti svetovalni postopek, saj vse podrobnosti o tem, katere informacije se vključijo v obrazce, izhajajo neposredno iz besedila te uredbe. S temi izvedbenimi akti se bosta torej določila zgolj oblika in struktura obrazca, drugih posledic za skupno trgovinsko politiko Unije pa ne bodo imeli.

(30) Uredbo (ES) št. 1383/2003 bi bilo treba razveljaviti.

(31) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 12. oktobra 2011 ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pogoje in postopke za ukrepanje carinskih organov, kadar blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, je ali bi moralo biti predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole na carinskem območju Unije v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁵⁾, zlasti blago v naslednjih situacijah:

(a) kadar je deklarirano za prepustitev v prosti promet, izvoz ali ponovni izvoz;

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽⁴⁾ UL C 363, 13.12.2011, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

(b) kadar vstopa na ali zapušča carinsko območje Unije;

(c) kadar je bilo dano v odložni postopek ali v prosto cono ali prosto skladišče.

2. Ko gre za blago, ki je predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole, in brez poseganja v člena 17 in 18, carinski organi izvajajo ustrezne carinske kontrole ter sprejemajo sorazmerne ukrepe za prepoznavanje iz člena 13(1) in člena 72 Uredbe (EGS) št. 2913/92 v skladu z merili analize tveganja z namenom preprečitve dejanj, ki so v nasprotju s pravom intelektualne lastnine, ki se uporablja na ozemlju Unije, in zaradi sodelovanja s tretjimi državami na področju uveljavljanja pravic intelektualne lastnine.

3. Ta uredba se ne uporablja za blago, ki je bilo sproščeno v prosti promet na podlagi režima uporabe v posebne namene.

4. Ta uredba se ne uporablja za blago nekomercialne narave v osebni prtljagi potnikov.

5. Ta uredba se ne uporablja za blago, proizvedeno s soglasjem imetnika pravice, ali za blago, ki ga je oseba, ki jo je imetnik pravice ustrezno pooblastil za proizvodnjo določene količine blaga, proizvedla v večjih količinah, kot je bilo dogovorjeno z imetnikom pravice.

6. Ta uredba ne vpliva na nacionalno pravo ali pravo Unije na področju intelektualne lastnine ali na zakonodajo držav članic v zvezi s kazenskimi postopki.

Člen 2

Opredeleitev pojmov

V tej uredbi:

1. „pravica intelektualne lastnine“ pomeni:

(a) blagovno znamko;

(b) model;

(c) avtorsko ali kakršno koli sorodno pravico, določeno z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(d) geografsko označbo;

(e) patent, določen z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(f) dodatni varstveni certifikat za zdravila, določen v Uredbi (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila ⁽¹⁾;

(g) dodatni varstveni certifikat za fitofarmacevtska sredstva, določen v Uredbi (ES) št. 1610/96 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o uvedbi dodatnega varstvenega certifikata za fitofarmacevtska sredstva ⁽²⁾;

(h) žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti ⁽³⁾;

(i) žlahtniteljsko pravico, določeno z nacionalnim pravom;

(j) topografijo polprevodniškega izdelka, določeno z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(k) uporabni model, če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije zaščiten kot pravica intelektualne lastnine;

(l) trgovsko ime, če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije zaščiten kot izključna pravica intelektualne lastnine;

2. „blagovna znamka“ pomeni:

(a) blagovno znamko Skupnosti, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ⁽⁴⁾;

(b) blagovno znamko, registrirano v državi članici ali, v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, pri Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino;

(c) blagovno znamko, registrirano na podlagi mednarodnih dogovorov, ki velja v državi članici ali v Uniji;

3. „model“ pomeni:

(a) model Skupnosti, določen v Uredbi Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ UL L 152, 16.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 198, 8.8.1996, str. 30.

⁽³⁾ UL L 227, 1.9.1994, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 78, 24.3.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 3, 5.1.2002, str. 1.

(b) model, registriran v državi članici oziroma, v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, pri Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino;

(c) model, registriran na podlagi mednarodnih dogovorov, ki velja v državi članici ali v Uniji;

4. „geografska označba“ pomeni:

(a) zaščiten geografsko označbo ali označbo porekla za kmetijske proizvode in živila, določeno v Uredbi (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil⁽¹⁾;

(b) označbo porekla ali geografsko označbo za vino, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“)⁽²⁾;

(c) geografsko označbo za aromatizirane pijače na osnovi vinskih proizvodov, določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov⁽³⁾;

(d) geografsko označbo žganih pijač, določeno v Uredbi (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač⁽⁴⁾;

(e) geografsko označbo za proizvode, ki ne spadajo v točke (a) do (d), če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije določena kot izključna pravica intelektualne lastnine;

(f) geografsko označbo, ki je določena v sporazumih med Unijo in tretjimi državami in kot taka v teh sporazumih tudi navedena;

5. „ponarejeno blago“ pomeni:

(a) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši blagovno znamko v državi članici, v kateri se nahaja, in brez

dovoljenja nosi znak, ki je bodisi enak blagovni znamki, veljavno registrirani za enako vrsto blaga, bodisi ga po njegovih bistvenih lastnostih ni mogoče ločiti od takšne blagovne znamke;

(b) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši geografsko označbo v državi članici, v kateri se nahaja, in ima ime ali vsebuje izraz, ki je zaščiten v zvezi s to geografsko označbo, ali je s takšnim imenom ali izrazom opisano;

(c) vsako embalažo, etiketo, nalepko, brošuro, navodila za uporabo, garancijski list ali drug podoben element, tudi če je predstavljen ločeno, ki je podvržen dejanju, ki krši blagovno znamko ali geografsko označbo, ki vključuje znak, ime ali izraz, ki je bodisi enak veljavno registrirani blagovni znamki ali zaščiteni geografski označbi bodisi ga po njegovih bistvenih lastnostih ni mogoče ločiti od takšne blagovne znamke ali geografske označbe, in ki jo je mogoče uporabiti za enako vrsto blaga, za kakršno je bila registrirana blagovna znamka ali geografska označba;

6. „piratsko blago“ pomeni blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši avtorsko ali sorodno pravico ali model v državi članici, v kateri se nahaja, in je kopija, izdelana brez soglasja imetnika avtorske ali sorodne pravice ali modela ali brez soglasja osebe s pooblastilom zadevnega imetnika v državi proizvodnje, ali takšno kopijo vključuje;

7. „blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine“, pomeni blago, za katero v državi članici, v kateri se nahaja, obstajajo utemeljeni indici, da *prima facie* je ali vključuje:

(a) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši pravico intelektualne lastnine v tej državi članici;

(b) naprave, proizvode ali sestavne dele, ki se jih načrtuje, izdeluje ali prireja z namenom, da omogočijo ali olajšajo izogibanje kakršni koli tehnologiji, napravi ali sestavnemu delu, ki pri svojem običajnem delovanju preprečuje ali omejuje dejanja v zvezi z deli, ki jih imetnik kakršne koli avtorske ali kakršne koli sorodne pravice ni odobril, in ki so povezani z dejanjem, ki krši te pravice v tej državi članici;

(c) kakršen koli kalup ali matrico, posebej načrtovano ali prirejeno za proizvodnjo blaga, ki krši pravico intelektualne lastnine, če so taki kalupi ali matrice povezani z dejanjem, ki krši pravico intelektualne lastnine v tej državi članici;

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 149, 14.6.1991, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

8. „imetnik pravice“ pomeni imetnika pravice intelektualne lastnine;
9. „zahteva“ pomeni zahtevo pristojnemu carinskemu oddelku za ukrepanje carinskih organov, če pri blagu obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine;
10. „zahteva na nacionalni ravni“ pomeni zahtevo carinskim organom države članice za ukrepanje v tej državi članici;
11. „zahteva na ravni Unije“ pomeni zahtevo, vloženo v eni državi članici, ki od carinskih organov te države članice in ene ali več drugih držav članic zahteva, da ukrepajo v svoji zadevni državi članici;
12. „vložnik“ pomeni osebo ali subjekt, v imenu katerega je vložena zahteva;
13. „imetnik odločbe“ pomeni imetnika odločbe, s katero je zahtevi ugodeno;
14. „imetnik blaga“ pomeni osebo, ki je lastnik blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, ali ima podobno pravico razpolaganja s takim blagom;
15. „deklarant“ pomeni deklaranta, kot je opredeljen v točki 18 člena 4 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
16. „uničenje“ pomeni fizično uničenje, recikliranje ali odstranitev blaga mimo komercialnih kanalov, tako da se prepreči škoda imetniku odločbe;
17. „carinsko območje Unije“ pomeni carinsko območje Skupnosti, opredeljeno v členu 3 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
18. „prepustitev blaga“ pomeni prepustitev blaga, kot je opredeljeno v točki 20 člena 4 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
19. „manjša pošiljka“ pomeni poštno pošiljko ali hitro pošiljko hitre pošte, ki:

(a) vsebuje tri enote ali manj

ali

(b) ima bruto težo, nižjo od dveh kilogramov.

V točki (a) „enote“ pomenijo blago, kot je razvrščeno po kombinirani nomenklaturi v skladu s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾, če ni pakirano, ali paket takšnega blaga, namenjen prodaji na drobno končnemu potrošniku.

V tej opredelitvi se ločeno blago, ki spada pod isto oznako kombinirane nomenklature, šteje kot različne enote, medtem ko se blago, predstavljeno kot komplet, razvrščen pod eno oznako kombinirane nomenklature, šteje kot ena enota;

20. „pokvarljivo blago“ pomeni blago, za katerega carinski organi štejejo, da se pokvari, če se hrani do največ 20 dni od datuma prekinitve prepustitve ali zadržanja;
21. „izključna licenca“ pomeni licenco (splošno ali omejeno), s katero je imetnik licence – in nihče drug, tudi tisti ne, ki je licenco podelil – pooblaščen za uporabo pravice intelektualne lastnine na način, ki ga licenca dopušča.

POGLAVJE II

ZAHTEVE

ODDELEK 1

Vložitev zahtev

Člen 3

Upravičenje do vložitve zahteve

V kolikor so upravičeni do vložitve zahteve, da bi v državi članici ali državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, sprožili postopek za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, so naslednje osebe in subjekti upravičeni, da vložijo:

1. zahtevo na nacionalni ravni ali zahtevo na ravni Unije:

(a) imetniki pravic;

(b) organi za kolektivno upravljanje pravic intelektualne lastnine v skladu s točko (c) člena 4(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine⁽²⁾;

(c) poklicna telesa za obrambo v skladu s točko (d) člena 4(1) Direktive 2004/48/ES;

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 30.4.2004, str. 45.

(d) skupine v smislu točke 2 člena 3 in člena 49(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012, skupine proizvajalcev v smislu člena 118e Uredbe (ES) št. 1234/2007 ali podobne skupine proizvajalcev, določene v pravu Unije o geografskih označbah, zlasti v uredbah (EGS) št. 1601/91 in (ES) št. 110/2008, ki zastopajo proizvajalce proizvodov z geografsko označbo, ali zastopniki takšnih skupin in gospodarski subjekti, upravičeni do uporabe geografske označbe, ter inšpekcijski organi, pristojni za takšno geografsko označbo;

2. zahtevo na nacionalni ravni:

(a) osebe ali subjekti, ki so pooblaščen za uporabo pravic intelektualne lastnine in ki jim je imetnik pravice formalno dovolil, da začnejo postopke za ugotovitev, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena;

(b) skupine proizvajalcev, določene v zakonodaji držav članic o geografskih označbah, ki zastopajo proizvajalce proizvodov z geografsko označbo, ali zastopniki takšnih skupin in gospodarski subjekti, upravičeni do uporabe geografske označbe, ter inšpekcijski organi, pristojni za takšno geografsko označbo;

3. zahtevo na ravni Unije: imetniki izključnih licenc, ki zajemajo celotno območje dveh ali več držav članic, če je tem imetnikom licenc v teh državah članicah lastnik pravice formalno dovolil, da začnejo postopke za ugotovitev, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena.

Člen 4

Pravice intelektualne lastnine, na katere se nanašajo zahteve na ravni Unije

Zahteva na ravni Unije se lahko vložijo le v zvezi s pravicami intelektualne lastnine, ki temeljijo na pravu Unije in imajo učinke v celotni Uniji.

Člen 5

Vložitev zahtev

1. Vsaka država članica določi carinski oddelek, pristojen za prejemanje in obravnavo zahtev (v nadaljnjem besedilu: pristojni carinski oddelek). Država članica o tem ustrezno obvesti Komisijo, ki objavi seznam pristojnih carinskih oddelkov, ki so jih določile države članice.

2. Zahteve se vložijo pri pristojnem carinskem oddelku. Zahteve se vložijo na obrazcu iz člena 6 in vsebujejo zahtevane informacije iz navedenega člena.

3. Če se zahteva vložijo po uradnem obvestilu carinskih organov o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju v skladu s členom 18(3), mora izpolnjevati naslednje:

(a) pri pristojnem carinskem oddelku se vložijo v štirih delovnih dneh od uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju;

(b) je zahteva na nacionalni ravni;

(c) vsebuje informacije iz člena 6(3). Vendar lahko vložnik pri tem izpusti informacije iz točk (g), (h) ali (i) navedenega odstavka.

4. Razen v okoliščinah iz točke 3 člena 3 se sme vložiti le ena zahteva na nacionalni ravni in ena zahteva na ravni Unije na državo članico glede iste pravice intelektualne lastnine, ki je zaščitena v tej državi članici. V okoliščinah iz točke 3 člena 3 je dovoljena več kot ena zahteva na ravni Unije.

5. Če se ugotovi zahteva na ravni Unije za državo članico, ki je zajeta že v drugi zahtevi na ravni Unije, ki je bila ugodena istemu vložniku v zvezi z isto pravico intelektualne lastnine, carinski organi zadevne države članice ukrepajo na podlagi zahteve na ravni Unije, ki ji je bilo najprej ugodeno. O tem obvestijo pristojni carinski oddelek države članice, v kateri je bilo ugodeno kateri koli naslednji zahtevi na ravni Unije, ki spremeni ali prekliče odločbo, ki tej naknadni zahtevi na ravni Unije ugotovi.

6. Če so za prejemanje in obravnavo zahtev na voljo računalniški sistemi, se zahteve in priloge vložijo s pomočjo tehnik za obdelavo elektronskih podatkov. Države članice in Komisija takšne sisteme razvijejo, vzdržujejo in uporabljajo v skladu z večletnim strateškim načrtom iz člena 8(2) Odločbe št. 70/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o brezpapirnem okolju za carino in trgovino⁽¹⁾.

Člen 6

Obrazec za zahtevo

1. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec za zahtevo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

⁽¹⁾ UL L 23, 26.1.2008, str. 21.

2. Obrazec za zahtevo določa, katere informacije je treba zagotoviti osebi, na katero se podatki nanašajo, v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in nacionalnimi zakoni, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES.

3. Komisija zagotovi, da se na obrazcu za zahtevo od vložnika zahtevajo naslednje informacije:

- (a) podatki v zvezi z vložnikom;
- (b) status vložnika, v smislu člena 3;
- (c) dokazila, na podlagi katerih se pristojni carinski oddelek prepriča, da je vložnik upravičen do vložitve zahteve;
- (d) če vložnik zahtevo vloži prek zastopnika, podatke o osebi, ki ga zastopa, in dokazilo, da je ta oseba pooblaščen, da nastopa kot zastopnik, v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je bila zahteva vložena;
- (e) pravico ali pravice intelektualne lastnine, ki se bodo uveljavljale;
- (f) v primeru zahteve na ravni Unije države članice, v katerih se zahteva carinsko ukrepanje;
- (g) specifične in tehnične podatke o pristnem blagu, vključno z oznakami, kot je črna koda, in morebitnimi slikami;
- (h) informacije, ki so potrebne, da lahko carinski organi brez težav prepoznajo zadevno blago;
- (i) informacije, pomembne za carinske organe pri analizi in oceni tveganja kršitve zadevne pravice oz. pravice intelektualne lastnine ali pravic intelektualne lastnine, kakor so pooblaščen distributerji;
- (j) ali je za informacije, zagotovljene v skladu s točko (g), (h) ali (i) tega odstavka, v skladu s členom 31(5) obvezna omejena obravnava;
- (k) podrobne podatke kakršnega koli zastopnika, ki ga vložnik imenuje za urejanje pravnih in tehničnih zadev;
- (l) zavezo vložnika, da pristojni carinski oddelek uradno obvesti o vsaki od situacij, določenih v členu 15;

(m) zavezo vložnika, da bo posredoval in posodobil vse informacije, pomembne za carinske organe pri analizi in oceni tveganja kršitve zadevne pravice oz. pravic intelektualne lastnine;

(n) zavezo vložnika, da bo prevzel odgovornost pod pogoji, določenimi v členu 28;

(o) zavezo vložnika, da bo kril stroške iz člena 29 pod pogoji, določenimi v navedenem členu;

(p) soglasje vložnika, da podatke, ki jih predloži, lahko obdelajo Komisija in države članice;

(q) navedbo, ali vložnik zahteva uporabo postopka iz člena 26 in, če tako zahtevajo carinski organi, soglašajo s kritjem stroškov v zvezi z uničenjem blaga po tem postopku.

ODDELEK 2

Odločbe o zahtevah

Člen 7

Obravnava nepopolnih zahtev

1. Če pristojni carinski oddelek ob prejemu zahteve meni, da ta ne vsebuje vseh informacij iz člena 6(3), od vložnika zahteva, da manjkajoče informacije predloži v 10 delovnih dneh od uradnega obvestila.

V takih primerih rok iz člena 9(1) preneha teči do prejema zadevnih informacij.

2. Če vložnik manjkajočih informacij ne predloži v roku iz prvega pododstavka odstavka 1, pristojni carinski oddelek zahtevo zavrže.

Člen 8

Pristojbine

Vložniku se ne zaračuna pristojbina za kritje upravnih stroškov, nastalih pri obravnavi zahteve.

Člen 9

Uradno obvestilo o odločbi, s katero se zahtevi ugoti ali se jo zavrže

1. Pristojni carinski oddelek o svoji odločbi, s katero je zahtevi ugodil ali jo zavrzel, vložnika uradno obvesti v 30 delovnih dneh od prejema zahteve. V primeru zavrženja pristojni carinski oddelek navede razloge za svojo odločitev in informacije o pritožbenem postopku.

2. Če je bil vložnik o tem, da so carinski organi prekinili prepustitev blaga ali blago zadržali, uradno obveščen že pred vložitvijo zahteve, pristojni carinski oddelek o svoji odločbi, s katero je zahtevi ugodil ali jo zavrgel, vložnika uradno obvesti v dveh delovnih dneh od prejema zahteve.

Člen 10

Odločbe v zvezi z zahtevami

1. Odločba, s katero se ugotovi zahtevi na nacionalni ravni, in kakršna koli odločba, s katero se ta prekliče ali spremeni, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na nacionalni ravni vložena, veljati na dan po datumu sprejetja.

Odločba, s katero se podaljšuje obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na nacionalni ravni vložena, veljati na dan po datumu izteka obdobja, ki se podaljšuje.

2. Odločba, s katero se ugotovi zahtevi na ravni Unije, in kakršna koli odločba, s katero se ta prekliče ali spremeni, začne veljati:

(a) v državi članici, v kateri je bila zahteva vložena, na dan po datumu sprejetja;

(b) v vseh drugih državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, na dan po datumu, ko so carinski organi uradno obveščeni v skladu s členom 14(2), pod pogojem, da je imetnik odločbe izpolnil svoje obveznosti na podlagi člena 29(3) glede stroškov prevoda.

Odločba, s katero se podaljšuje obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na ravni Unije vložena, in vseh drugih državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, veljati na dan po datumu izteka obdobja, ki se podaljšuje.

Člen 11

Obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati

1. Ko pristojni carinski oddelek zahtevi ugotovi, navede rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

Ta rok se začne na dan začetka učinkovanja odločbe, s katero se je zahtevi ugodilo, v skladu s členom 10 in ne sme biti daljši od enega leta po datumu sprejetja.

2. Če zahteva, ki je bila vložena po uradnem obvestilu carinskih organov o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem

zadržanju v skladu s členom 18(3), ne vsebuje informacij iz točke (g), (h) ali (i) člena 6(3), se ji ugotovi le za prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje, razen če se te informacije predložijo v 10 delovnih dneh po uradnem obvestilu o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju.

3. Če pravica intelektualne lastnine preneha veljati ali če vložnik iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve, carinski organi ne ukrepajo. Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel odločbo, s katero je zahtevi ugodil, to ustrezno prekliče ali spremeni.

Člen 12

Podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati

1. Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel prvotno odločbo, lahko ob izteku roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati, na zahtevo imetnika odločbe navedeni rok podaljša, pod pogojem, da je imetnik odločbe prej poravnal morebiten dolg do carinskih organov na podlagi te uredbe.

2. Pristojni carinski oddelek lahko zavrne zahtevo za podaljšanje roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati, če to zahtevo prejme manj kot 30 delovnih dni pred iztekom roka, ki naj se podaljša.

3. Pristojni carinski oddelek imetnika odločbe uradno obvesti o svoji odločitvi glede podaljšanja v 30 delovnih dneh od prejema zahteve iz odstavka 1. Pristojni carinski oddelek navede rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

4. Podaljšani rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati, se začne dan po datumu izteka prejšnjega roka in ne sme biti daljši od enega leta.

5. Carinski organi ne ukrepajo, če pravica intelektualne lastnine preneha veljati ali če vložnik iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve. Pristojni carinski oddelek, ki je ugodil podaljšanju, odločbo o ugotovitvi podaljšanja ustrezno prekliče ali spremeni.

6. Imetniku odločbe se ne zaračuna pristojbina za kritje upravnih stroškov, nastalih pri obravnavi zahteve za podaljšanje.

7. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec, s katerim se zahteva podaljšanje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

Člen 13**Sprememba odločbe v zvezi s pravicami intelektualne lastnine**

Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel odločbo, s katero je ugodil zahtevi, lahko na zahtevo imetnika te odločbe spremeni seznam pravic intelektualne lastnine v tej odločbi.

Če se doda nova pravica intelektualne lastnine, zahteva vsebuje informacije iz točk (c), (e), (g), (h) in (i) člena 6(3).

Pri odločbi, s katero se ugotovi zahtevi na ravni Unije, je vsaka sprememba, s katero se dodajo pravice intelektualne lastnine, omejena na pravice intelektualne lastnine, ki so zajete v členu 4.

Člen 14**Obveznosti pristojnega carinskega oddelka v zvezi z uradnim obveščanjem**

1. Pristojni carinski oddelek, pri katerem je bila vložena zahteva na nacionalni ravni, carinskim uradom v svoji državi članici takoj po njihovem sprejetju posreduje naslednje odločbe:

- (a) odločbe, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (b) odločbe o preklicu odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (c) odločbe o spremembi odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (d) odločbe o podalšanju roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

2. Pristojni carinski oddelek, pri katerem je bila vložena zahteva na ravni Unije, pristojnim carinskim oddelkom države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, takoj po njihovem sprejetju posreduje naslednje odločbe:

- (a) odločbe, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (b) odločbe o preklicu odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (c) odločbe o spremembi odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (d) odločbe o podalšanju roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

Pristojni carinski oddelki države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, te odločbe takoj po njihovem prejemu posredujejo svojim carinskim uradom.

3. Pristojni carinski oddelki države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, lahko od pristojnega carinskega oddelka, ki je odločbo o ugoditvi zahtevi sprejel, zahtevajo dodatne informacije, ki se jim zdijo potrebne za izvajanje te odločbe.

4. Pristojni carinski oddelek svoje odločbe o prekinitvi ukrepanja carinskih organov na podlagi točke (b) člena 16(1) in člena 16(2) takoj po njihovem sprejetju posreduje carinskim uradom v svoji državi članici.

Člen 15**Obveznosti imetnika odločbe v zvezi z obveščanjem**

Imetnik odločbe nemudoma uradno obvesti pristojni carinski oddelek, ki je ugodil zahtevi, o naslednjem:

- (a) o tem, da je pravica intelektualne lastnine, na katero se nanaša njegova zahteva, prenehala veljati;
- (b) o tem, da imetnik odločbe iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve;
- (c) o spremembah informacij iz člena 6(3).

Člen 16**Neizpolnitev obveznosti imetnika odločbe**

1. Če imetnik odločbe informacije, ki so jih zagotovili carinski organi, uporabi za namene, ki niso določeni v členu 21, lahko pristojni carinski oddelek države članice, v kateri so bile informacije zagotovljene ali zlorabljene:

- (a) prekliče vsakršno odločbo, ki jo je sprejel in s katero je temu imetniku odločbe ugodil zahtevo na nacionalni ravni, in zavrne podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati;
- (b) za obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, na njihovem ozemlju prekine izvajanje vsakršne odločbe, s katero se je imetniku te odločbe ugodila zahteva na ravni Unije.

2. Pristojni carinski oddelek se lahko odloči, da prekine ukrepanje carinskih organov do izteka obdobja, v katerem morajo navedeni organi ukrepati, če imetnik odločbe:

- (a) ne izpolni svojih obveznosti obveščanja, določenih v členu 15;

- (b) ne izpolni obveznosti o vrnitvi vzorcev, določenih v členu 19(3);
- (c) ne izpolni obveznosti v zvezi s stroški in prevodom, določenih v členu 29(1) in (3);
- (d) brez utemeljenega razloga ne začne postopka iz člena 23(3) ali člena 26(9).

Pri zahtevi na ravni Unije odločba o prekinitvi ukrepanja carinskih organov velja samo v državi članici, v kateri je takšna odločba sprejeta.

POGLAVJE III

UKREPANJE CARINSKIH ORGANOV

ODDELEK 1

Prekinitve prepustitve ali zadržanje blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine

Člen 17

Prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje po ugoditvi zahtevi

1. Carinski organi prekinajo prepustitev blaga ali ga zadržijo, če prepoznajo blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, ki je zajeta z odločbo, s katero se je ugodilo zahtevi.

2. Carinski organi lahko pred prekinitvijo prepustitve blaga ali njegovim zadržanjem imetnika odločbe pozovejo, da jim zagotovi vse ustrezne informacije v zvezi z blagom. Carinski organi lahko imetniku odločbe tudi zagotovijo informacije o dejanski ali ocenjeni količini blaga in njegovi dejanski ali domnevni naravi ter, če je to primerno, slike tega blaga.

3. Carinski organi uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju v enem delovnem dnevu od te prekinitve ali zadržanja.

Če carinski organi uradno obvestijo imetnika blaga in se šteje, da sta dve ali več oseb imetnik blaga, carinskim organom ni treba uradno obvestiti več kot ene od teh oseb.

Carinski organi imetnika odločbe uradno obvestijo o odločitvi, da se blago prekine ali zadrži, še isti dan ali takoj po uradni obvestitvi deklaranta ali imetnika blaga.

Uradna obvestila vključujejo informacije o postopku iz člena 23.

4. Carinski organi obvestijo imetnika odločbe in deklaranta ali imetnika blaga o dejanski ali ocenjeni količini ter dejanski ali domnevni naravi blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano, pri čemer, če je to primerno, priložijo razpoložljive slike tega blaga. Carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in kadar so jim na voljo, obvestijo tudi o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

Člen 18

Prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje pred ugoditvijo zahtevi

1. Če carinski organi države članice pri ukrepanju prepoznajo blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, ki ni zajeta v odločbi, s katero se zahtevi ugoti, lahko, razen v primeru pokvarljivega blaga, prekinajo prepustitev tega blaga ali ga zadržijo.

2. Carinski organi lahko pred prekinitvijo prepustitve ali zadržanjem blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, brez razkritja kakršnih koli informacij, razen dejanske ali ocenjene količine blaga, njihove dejanske ali domnevne narave in, če je to primerno, slik tega blaga, zaprosijo katero koli osebo ali subjekt, ki je morda upravičen do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine, da jim predloži vse ustrezne informacije.

3. Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga v enem delovnem dnevu od te prekinitve ali zadržanja.

Če carinski organi uradno obvestijo imetnika blaga in se šteje, da sta dve ali več oseb imetnik blaga, carinskim organom ni treba uradno obvestiti več kot ene od teh oseb.

Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo osebe ali subjekte, upravičene do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine na isti dan ali takoj po tem, ko je uradno obveščen deklarant ali imetnik blaga.

Carinski organi se lahko posvetujejo s pristojnimi javnimi organi, da bi identificirali osebe ali subjekte, ki so upravičeni do vložitve zahteve.

Uradna obvestila vključujejo informacije o postopku iz člena 23.

4. Carinski organiodobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti v naslednjih primerih:

(a) če v enem delovnem dnevu od prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja niso odkrili nobene osebe ali subjekta, upravičenega do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine;

(b) če niso prejeli zahteve v skladu s členom 5(3) ali so tako zahtevo zavrgli.

5. Kadar se ugotovi zahteva, carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in če so jim na voljo, obvestijo o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

Člen 19

Pregled in vzorčenje blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano

1. Carinski organi imetniku odločbe in deklarantu ali imetniku blaga omogočijo, da pregleda blago, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

2. Carinski organi lahko vzamejo vzorce, ki so reprezentativni za blago. Carinski organi lahko na zahtevo zagotovijo ali pošljejo take vzorce imetniku odločbe, in sicer izključno za namene analize in olajšanje nadaljnjega postopka v zvezi s ponarejenim in piratskim blagom. Kakršna koli analiza teh vzorcev se opravi na izključno odgovornost imetnika odločbe.

3. Razen če okoliščine tega ne dopuščajo, imetnik odločbe vzorce iz odstavka 2 po zaključku analize, najpozneje pa preden je blago sproščeno ali njegovo zadržanje odpravljeno, vrne carinskemu organom.

Člen 20

Pogoji skladiščenja

Pogoje skladiščenja blaga v obdobju prekinitve prepustitve ali zadržanja določijo carinski organi.

Člen 21

Dovoljena uporaba nekaterih informacij s strani imetnika odločbe

Če je imetnik odločbe prejel informacije iz člena 17(4), člena 18(5), člena 19 ali člena 26(8), jih lahko razkrije ali uporabi samo za naslednje namene:

(a) za začetek postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, in v okviru takšnega postopka;

(b) v zvezi s kazenskimi preiskavami glede kršitve pravice intelektualne lastnine, ki jih opravljajo javni organi v državi članici, v kateri se blago nahaja;

(c) za začetek kazenskega postopka in v okviru takega postopka;

(d) za zahtevo odškodnine od kršitelja ali drugih oseb;

(e) za dogovor z deklarantom ali imetnikom blaga o tem, da se blago uniči v skladu s členom 23(1);

(f) za dogovor z deklarantom ali imetnikom blaga o višini jamstva iz točke (a) člena 24(2).

Člen 22

Izmenjava informacij in podatkov med carinskimi organi

1. Komisija in carinski organi držav članic lahko brez poseganja v veljavne določbe o varstvu podatkov v Uniji in z namenom, da bi prispevali k odpravi mednarodne trgovine z blagom, ki krši pravice intelektualne lastnine, izmenjujejo določene podatke in informacije, ki so jim na voljo, z ustreznimi organi tretjih držav v skladu s praktično ureditvijo iz odstavka 3.

2. Podatki in informacije iz odstavka 1 se izmenjujejo, da se omogoči hitro in učinkovito ukrepanje zoper pošiljke blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine. Taki podatki in informacije se lahko nanašajo na zasege, trende in splošna tveganja, vključno z blagom, ki je v tranzitu prek ozemlja Unije in ki izvira z ozemlja zadevnih tretjih držav ali je nanj namenjeno. Taki podatki in informacije lahko po potrebi vključujejo:

(a) naravo in količino blaga;

(b) pravico intelektualne lastnine, za katero se sumi, da je kršena;

- (c) poreklo, izvor in namembni kraj blaga;
- (d) informacije o gibanju prevoznih sredstev, zlasti:
- (i) ime plovila ali registrsko številko prevoznega sredstva;
 - (ii) referenčne številke tovarnega lista ali drugo prevozno listino;
 - (iii) število kontejnerjev;
 - (iv) težo tovora;
 - (v) opis in/ali šifrsko oznako blaga;
 - (vi) številko rezervacije;
 - (vii) številko zalivke;
 - (viii) kraj prvega natovarjanja;
 - (ix) kraj končnega raztovarjanja;
 - (x) kraje pretovarjanja;
 - (xi) datum predvidenega prihoda na kraj končnega raztovarjanja;
- (e) informacije o gibanju kontejnerjev, zlasti:
- (i) številko kontejnerja;
 - (ii) naloženost kontejnerja;
 - (iii) datum premika;
 - (iv) vrsto premika (natovarjanje, raztovarjanje, pretovarjanje, prihod, odhod itd.);
 - (v) ime plovila ali registrsko številko prevoznega sredstva;
 - (vi) številko prevoza;
 - (vii) kraj;
 - (viii) tovorni list ali drugo prevozno listino.

podatkov in informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

ODDELEK 2

Uničenje blaga, začetek postopka in predčasna prepustitev blaga

Člen 23

Uničenje blaga in začetek postopka

1. Blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, se lahko uniči pod carinskim nadzorom, ne da bi bilo treba ugotoviti, ali je bila po pravu države članice, v kateri se blago nahaja, kršena pravica intelektualne lastnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) imetnik odločbe je carinskim organom pisno potrdil, da je bila po njegovem prepričanju kršena zadevna pravica intelektualne lastnine, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve;
- (b) imetnik odločbe je carinskim organom pisno potrdil svoje soglasje za uničenje blaga, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve;
- (c) deklarant ali imetnik blaga je carinskim organom pisno potrdil svoje soglasje za uničenje blaga, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve. Če deklarant ali imetnik blaga carinskim organom ne potrdi svojega soglasja za uničenje blaga in jih ne obvesti o nasprotovanju uničenju blaga v teh rokih, lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga potrdil svoje soglasje za uničenje tega blaga.

Carinski organi odobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če jih imetnik odločbe v rokih iz točk (a) in (b) prvega pododstavka ni pisno obvestil niti o tem, da je bila po njegovem prepričanju kršena pravica intelektualne lastnine, niti o soglasju za uničenje, razen če so bili zadevni organi ustrezno obveščeni o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

2. Uničenje blaga se opravi pod carinskim nadzorom in na odgovornost imetnika odločbe, razen če je v nacionalni zakonodaji države članice, v kateri se blago uniči, določeno drugače. Pristojni organi lahko pred uničenjem blaga vzamejo vzorce. Vzorce, vzete pred uničenjem, se lahko uporabi v izobraževalne namene.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi opredeli elemente potrebnih praktičnih ureditev v zvezi z izmenjavo

3. Če deklarant ali imetnik blaga ni pisno potrdil svojega soglasja za uničenje in če se za deklaranta ali imetnika blaga ne šteje, da je potrdil svoje soglasje za uničenje v skladu s točko (c) prvega pododstavka odstavka 1 in v rokih iz navedene točke, carinski organi o tem nemudoma uradno obvestijo imetnika odločbe. Imetnik odločbe začne postopek za ugotovitev, ali je bila kršena zadevna pravica intelektualne lastnine, v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh delovnih dneh.

4. Razen v primeru pokvarljivega blaga lahko carinski organi na podlagi ustrežno utemeljene zahteve imetnika odločbe v ustreznih primerih podaljšajo rok iz odstavka 3 za največ 10 delovnih dni.

5. Carinski organi odobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če v rokih iz odstavkov 3 in 4 niso bili ustrežno obveščeni, v skladu z odstavkom 3, o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

Člen 24

Predčasna prepustitev blaga

1. Če so bili carinski organi uradno obveščeni o začetku postopka za ugotovitev, ali so bile kršene pravice v zvezi z modelom, patentom, uporabnim modelom ali topografijo polprevodniškega izdelka ali žlahtniteljske pravice, lahko deklarant ali imetnik blaga od carinskih organov zahteva, da blago prepustijo ali ga prenehajo zadrževati pred koncem teh postopkov.

2. Carinski organi blago prepustijo ali ga prenehajo zadrževati samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) deklarant ali imetnik blaga je predložil jamstvo, katerega znesek je dovolj visok, da se zavarujejo interesi imetnika odločbe;

(b) organ, pristojen za ugotavljanje, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, ni odobril previdnostnih ukrepov;

(c) vse carinske formalnosti so bile izpolnjene.

3. Predložitev jamstva iz točke (a) odstavka 2 ne vpliva na druga pravna sredstva, ki so na voljo imetniku odločbe.

Člen 25

Blago za uničenje

1. Blago za uničenje na podlagi člena 23 ali 26 ne sme biti:

(a) sproščeno v prosti promet, razen če carinski organi ob soglasju imetnika odločbe sklenejo, da je to potrebno v primeru, da je treba blago reciklirati ali odstraniti mimo komercialnih kanalov, med drugim zaradi ozaveščanja, usposabljanja in izobraževanja. Pogoje, na podlagi katerih se lahko blago prepusti v prosti promet, določijo carinski organi;

(b) odneseno s carinskega območja Unije;

(c) izvoženo;

(d) znova izvoženo;

(e) dano v odložni postopek;

(f) dano v prosto cono ali prosto skladišče.

2. Carinski organi lahko za blago iz odstavka 1 dovolijo premike pod carinskim nadzorom med različnimi kraji znotraj carinskega območja Unije za namen njegovega uničenja pod carinskim nadzorom.

Člen 26

Postopek za uničenje blaga v manjših pošiljkah

1. Ta člen se uporablja za blago, pri katerem so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstaja sum, da je blago ponarejeno ali piratsko;

(b) blago ni pokvarljivo;

(c) blago je zajeto z odločbo, s katero se je ugodilo zahtevi;

(d) imetnik odločbe je v svoji zahtevi zaprosil za uporabo postopka iz tega člena;

(e) blago se prevaža v manjših pošiljkah.

2. Kadar se uporablja postopek iz tega člena, se člen 17(3) in (4) ter člen 19(2) in (3) ne uporabljata.

3. Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga v enem delovnem dnevu od prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja. Uradno obvestilo o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju vsebuje naslednje informacije:

(a) namero carinskih organov, da uničijo blago;

(b) pravice deklaranta ali imetnika blaga na podlagi odstavkov 4, 5 in 6.

4. Deklarant ali imetnik blaga ima možnost, da izrazi svoje stališče v 10 delovnih dneh od datuma uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju.

5. Zadevno blago se lahko uniči, če je deklarant ali imetnik blaga v 10 delovnih dneh od datuma uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, carinskim organom potrdil svoje soglasje za uničenje blaga.

6. Če deklarant ali imetnik blaga carinskim organom ne potrdi svojega soglasja za uničenje blaga in jih ne obvesti o nasprotovanju uničenju v roku iz odstavka 5, lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga potrdil svoje soglasje za uničenje blaga.

7. Uničenje se opravi pod carinskim nadzorom. Carinski organi imetniku odločbe na zahtevo, in kakor je primerno, zagotovijo informacije o dejanski ali ocenjeni količini uničenega blaga in o njegovi naravi.

8. Če deklarant ali imetnik blaga ni potrdil svojega soglasja za uničenje blaga in če se za deklaranta ali imetnika blaga ne šteje, da je potrdil takšno soglasje v skladu z odstavkom 6, carinski organi o tem nemudoma uradno obvestijo imetnika odločbe, pri čemer mu sporočijo tudi količino in naravo blaga, po potrebi pa priložijo slike tega blaga. Carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in če so jim na voljo, obvestijo tudi o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in

namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

9. Carinski organi bodisi odobrijo prepustitev blaga bodisi ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če jih imetnik odločbe ni obvestil o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, v 10 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 8.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35, s katerimi se spremenijo količine v opredelitvi pojma manjših pošiljk, v primeru, da se ugotovi, da opredelitev ni smiselna in ne zagotavlja učinkovitega izvajanja postopka iz tega člena, ali, če je to potrebno, da se prepreči izogibanje temu postopku glede sestave pošiljk.

POGLAVJE IV

ODGOVORNOST, STROŠKI IN KAZNI

Člen 27

Odgovornost carinskih organov

Brez poseganja v nacionalno pravo odločba, s katero se je ugodilo zahtevi, njenemu imetniku ne daje pravice do nadomestila, če carinski urad ne odkrije blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, in je to blago sproščeno ali ni sprejet ukrep za njegovo zadržanje.

Člen 28

Odgovornost imetnika odločbe

Imetnik odločbe je odgovoren do katerega koli imetnika blaga ali deklaranta, ki je tozadevno utrpel škodo v skladu s specifično zakonodajo, ki se uporablja, če je postopek, ki je bil ustrežno začet v skladu s to uredbo, prekinjen zaradi dejanja ali opustitve dejanja imetnika odločbe, če vzorci, vzeti v skladu s členom 19(2), niso vrnjeni ali so poškodovani in neuporabni zaradi dejanja ali opustitve dejanja imetnika odločbe ali če je naknadno ugotovljeno, da zadevno blago ne krši pravice intelektualne lastnine.

Člen 29

Stroški

1. Če to zahtevajo carinski organi, imetnik odločbe povrne stroške, ki so nastali carinskim organom ali drugim stranem, ki so delovale v imenu carinskih organov, od trenutka prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja, tudi zaradi skladiščenja blaga in ravnanja z njim, v skladu s členom 17(1), členom 18(1) ter členom 19(2) in (3) ter pri uporabi korektivnih ukrepov, kot je uničenje blaga v skladu s členoma 23 in 26.

Imetnik odločbe, ki je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, lahko od carinskega organa zahteva informacije o tem, kje in kako se to blago skladišči, in o predvidenih stroških skladiščenja iz tega odstavka. Informacije o predvidenih stroških so lahko izražene glede na čas, proizvod, prostornino, težo ali storitev, odvisno od okoliščin skladiščenja in narave blaga.

2. Ta člen ne posega v pravico imetnika odločbe, da zahteva nadomestilo od kršitelja ali drugih oseb v skladu z zakonodajo, ki se uporablja.

3. Imetnik odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi na ravni Unije, zagotovi in plača morebiten prevod, ki ga zahtevajo pristojni carinski oddelek ali carinski organi, ki morajo ukrepati v zvezi z blagom, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine.

Člen 30

Kazni

Države članice zagotovijo, da imetniki odločb izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, po potrebi tudi z s predpisom določb glede kazni. Tako določene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice o teh določbah in kakršnih koli naknadnih spremembah nemudoma uradno obvestijo Komisijo.

POGLAVJE V

IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 31

Izmenjava podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami in zadržanjem med državami članicami in Komisijo

1. Pristojni carinski oddelki Komisijo nemudoma uradno obvestijo o naslednjem:

- (a) odločbah, s katerimi se je ugodilo zahtevi, pri čemer priložijo zahtevo in njene priloge;
- (b) odločbah o podaljšanju obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati, ali odločbah o preklicu ali spremembi odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi;

(c) prekinitvi izvajanja odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi.

2. Brez poseganja v točko (g) člena 24 Uredbe (ES) št. 515/97 carinski organi ob prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju Komisiji posredujejo vse ustrezne informacije razen osebnih podatkov, vključno z informacijami o količini in vrsti blaga, vrednosti, pravicah intelektualne lastnine, carinskih postopkih, državah porekla, izvora in namembnosti ter prevoznih poteh in sredstvih.

3. Posredovanje informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena ter vse izmenjave podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami iz člena 14 med carinskimi organi držav članic potekajo prek osrednje podatkovne zbirke Komisije. Informacije in podatki se shranjujejo v tej podatkovni zbirki.

4. Da se zagotovi obdelava informacij iz odstavkov 1 do 3 tega člena, se osrednja podatkovna zbirka iz odstavka 3 vzpostavi v elektronski obliki. Osrednja podatkovna zbirka vsebuje informacije, vključno z osebnimi podatki, iz člena 6(3), člena 14 in tega člena.

5. Dostop do informacij v osrednji podatkovni zbirki imajo carinski organi držav članic in Komisija, če je to primerno za izpolnjevanje njihovih zakonskih odgovornosti pri izvajanju te uredbe. Dostop do informacij, katerih obravnava je v skladu s členom 6(3) omejena, imajo le carinski organi držav članic, od katerih se zahteva ukrepanje. Na podlagi utemeljene zahteve Komisije lahko carinski organi držav članic Komisiji omogočijo dostop do takšnih informacij, če je to nujno potrebno za uporabo te uredbe.

6. Carinski organi v osrednjo podatkovno zbirko vnesejo informacije o zahtevah, vloženi pri pristojnem carinskem oddelku. Carinski organi, ki so vnesli informacije v osrednjo podatkovno zbirko, te po potrebi spremenijo, dopolnijo, popravijo ali izbrišejo. Vsak carinski organ, ki vnese informacije v osrednjo podatkovno zbirko, je odgovoren za njihovo točnost, primernost in ustreznost.

7. Komisija vzpostavi in vzdržuje ustrezno tehnično in organizacijsko ureditev za zanesljivo in varno delovanje osrednje podatkovne zbirke. Carinski organi vsake države članice vzpostavijo in vzdržujejo ustrezno tehnično in organizacijsko ureditev, s katero se zagotovi zaupnost in varnost obdelave, kar zadeva postopke obdelave, ki jih izvajajo njihovi carinski organi, in terminale za dostop do osrednje podatkovne zbirke na ozemlju zadevne države članice.

Člen 32

Vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke

Komisija vzpostavi osrednjo podatkovno zbirko podatkov iz člena 31. Ta podatkovna zbirka začne delovati čim prej, najpozneje pa 1. januarja 2015.

Člen 33

Določbe o varstvu podatkov

1. Obdelava osebnih podatkov v osrednji podatkovni zbirki Komisije poteka v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in pod nadzorom Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

2. Obdelava osebnih podatkov s strani pristojnih organov v državah članicah poteka v skladu z Direktivo 95/46/ES in pod nadzorom javnega neodvisnega organa države članice iz člena 28 navedene direktive.

3. Osebnih podatki se zbirajo in uporabljajo izključno za namene te uredbe. Tako zbrani osebni podatki so točni in se redno posodablajo.

4. Vsak carinski organ, ki v osrednjo podatkovno zbirko vnese osebne podatke, nadzira njihovo obdelavo.

5. Oseba, na katero se podatki nanašajo, ima pravico dostopa do svojih osebnih podatkov, ki se obdelujejo v osrednji podatkovni zbirki, po potrebi pa ima v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 ali nacionalnimi zakoni, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES, tudi pravico, da zahteva popravek, izbris ali zamrzitev teh podatkov.

6. Vse zahteve za uveljavljanje pravice dostopa, popravka, izbrisa ali zamrznitve se predložijo carinskemu organu, ki jih nato obravnavajo. Če subjekt, na katerega se podatki nanašajo, zahtevo za uveljavljanje te pravice predloži Komisiji, jo ta posreduje zadevnim carinskim organom.

7. Osebnih podatki se hranijo največ šest mesecev od datuma, na katerega je bila ustrezna odločba, s katero se je ugodilo zahtevi, preklicana ali je potekel rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

8. Če je imetnik odločbe začel postopek v skladu s členom 23(3) ali členom 26(9) in o tem uradno obvestil carinske organe, se osebni podatki hranijo šest mesecev po tem, ko je

bilo s postopkom dokončno ugotovljeno, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

POGLAVJE VI

ODBOR, POOBLASTILO IN KONČNE DOLOČBE

Člen 34

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členoma 247a in 248a Uredbe (EGS) št. 2913/92. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26(10) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 19. julija 2013.

3. Pooblastilo iz člena 26(10) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 26(10), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 36***Medsebojna upravna pomoč**

Določbe iz Uredbe (ES) št. 515/97 se smiselno uporabljajo za to uredbo.

*Člen 37***Poročanje**

Komisija do 31. decembra 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe. Poročilu po potrebi priloži ustrezna priporočila.

V poročilu se navedejo vsi pomembni incidenti v zvezi z zdravili v tranzitu prek carinskega območja Unije, ki se lahko pripetijo na podlagi te uredbe, vključno z oceno morebitnega vpliva uredbe na zaveze Unije glede dostopa do zdravil v okviru Deklaracije o Sporazumu o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine in javnem zdravju, sprejete 14. novembra 2001 na ministrski konferenci STO v Dohi, in ukrepe za reševanje situacij, ki negativno vplivajo na to področje.

*Člen 38***Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 1383/2003 se razveljavi z učinkom od 1. januarjem 2014.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

*Člen 39***Prehodne določbe**

Zahteve, ki so se ugodile v skladu z Uredbo (ES) št. 1383/2003, ostanejo veljavne za obdobje, ki je opredeljeno v odločbi, s katero se je ugodilo zahtevi, in v katerem morajo carinski organi ukrepati, ter se ne podaljšajo.

*Člen 40***Začetek veljavnosti in uporaba**

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 1. januarja 2014 razen:
 - (a) člena 6, člena 12(7) in člena 22(3), ki se uporabljajo od 19. julija 2013;
 - (b) člena 31(1) in (3) do (7) ter člena 33, ki se uporabljata od datuma, na katerega je vzpostavljena osrednja podatkovna zbirka iz člena 32. Komisija ta datum objavi.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, dne 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

PRILOGA

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1383/2003	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 1
Člen 4	Člen 18
Člen 5	Členi 3 do 9
Člen 6	Členi 6 do 29
Člen 7	Člen 12
Člen 8	Členi 10, 11, 12, 14 in 15
Člen 9	Člena 17 in 19
Člen 10	—
Člen 11	Člen 23
Člen 12	Člena 16 in 21
Člen 13	Člen 23
Člen 14	Člen 24
Člen 15	Člen 20
Člen 16	Člen 25
Člen 17	—
Člen 18	Člen 30
Člen 19	Člena 27 in 28
Člen 20	Členi 6, 12, 22 in 26
Člen 21	Člen 34
Člen 22	Člena 31 in 36
Člen 23	—
Člen 24	Člen 38
Člen 25	Člen 40

UREDBA (EU) št. 609/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da Komisija za ukrepe, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga ter med drugim zadevajo zdravje, varnost in varstvo potrošnikov, za izhodišče vzame visoko raven varstva, pri čemer se zlasti upoštevajo morebitna nova dognanja na podlagi znanstvenih dejstev.
- (2) Prosti pretok varnih in zdravstveno ustreznih živil je bistveni vidik notranjega trga in znatno prispeva k zdravju in dobremu počutju državljanov ter njihovim socialnim in gospodarskim interesom.

(3) Pravo Unije, ki se uporablja za živila, je med drugim namenjeno zagotavljanju, da na trgu ni živil, ki bi lahko bila nevarna. Iz sestave kategorij živil, zajetih s to uredbo, bi bilo zato treba izključiti vse snovi, za katere velja, da škodijo zdravju zadevnih skupin prebivalstva ali niso primerne za prehrano ljudi.

(4) Direktiva 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o živilih za posebne prehranske namene ⁽³⁾ določa splošna pravila o sestavi in pripravi živil, ki so posebej pripravljena zato, da ustrezajo posebnim prehranskim potrebam oseb, ki so jim namenjena. Večina določb iz navedene direktive izhaja iz leta 1977, zato jih je treba pregledati.

(5) Direktiva 2009/39/ES določa splošno opredelitev pojma „živila za posebne prehranske namene“ ter splošne zahteve za označevanje, vključno s tem, da bi morala biti na takih živilih navedba o njihovi ustreznosti glede zatrtih prehranskih namenov.

(6) Splošne zahteve o sestavi in označevanju, ki so določene v Direktivi 2009/39/ES, dopolnjuje več nezakonodajnih aktov Unije, ki se uporabljajo za posebne kategorije živil. V zvezi s tem so harmonizirana pravila določena v direktivah Komisije 96/8/ES z dne 26. februarja 1996 o živilih, namenjenih za uporabo pri energijsko omejeni prehrani za zmanjšanje telesne teže ⁽⁴⁾ in 1999/21/ES z dne 25. marca 1999 o živilih za posebne zdravstvene namene ⁽⁵⁾. Podobno Direktiva Komisije 2006/125/ES ⁽⁶⁾ določa nekatera harmonizirana pravila glede živil na osnovi predelanih žit ter hrane za dojenčke in majhne otroke. Direktiva Komisije 2006/141/ES ⁽⁷⁾ določa harmonizirana pravila glede začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul, Uredba Komisije (ES) št. 41/2009 ⁽⁸⁾ pa določa harmonizirana pravila o sestavi in označevanju živil, primernih za ljudi s preobčutljivostjo na gluten.

⁽¹⁾ UL C 24, 28.1.2012, str. 119.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 22. aprila 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 124, 20.5.2009, str. 21.

⁽⁴⁾ UL L 55, 6.3.1996, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 91, 7.4.1999, str. 29.

⁽⁶⁾ UL L 339, 6.12.2006, str. 16.

⁽⁷⁾ UL L 401, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 16, 21.1.2009, str. 3.

- (7) Poleg tega so harmonizirana pravila določena v Direktivi Sveta 92/52/EGS z dne 18. junija 1992 o začetnih in nadaljevalnih formulah za dojenčke in majhne otroke, namenjenih za izvoz v tretje države⁽¹⁾ in v Uredbi Komisije (ES) št. 953/2009 z dne 13. oktobra 2009 o snoveh, ki so za posebne prehranske namene lahko dodane živilom za posebne prehranske namene⁽²⁾.
- (8) Direktiva 2009/39/ES zahteva splošen postopek obveščanja na nacionalni ravni za živila, ki jih nosilci živilske dejavnosti predstavijo kot „živila za posebne prehranske namene“, za katera v pravu Unije niso bile predpisane nobene posebne določbe, preden se dajo v promet v Uniji, s čimer bodo lahko države članice učinkovito spremljale taka živila.
- (9) Poročilo Komisije z dne 27. junija 2008 Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju navedenega postopka obveščanja je pokazalo, da lahko nastanejo težave zaradi opredelitve pojma „živila za posebne prehranske namene“, ki so ga, kot je bilo videti, nacionalni organi različno razlagali. V poročilu je bilo zato ugotovljeno, da bi bila za učinkovitejše in bolj harmonizirano izvajanje pravnih aktov Unije potrebna revizija Direktive 2009/39/ES.
- (10) Poročilo o študiji, ki ga je 29. aprila 2009 pripravila Agra CEAS Consulting in obravnava revizijo Direktive 2009/39/ES, potrjuje ugotovitve poročila Komisije z dne 27. junija 2008 o izvajanju postopka obveščanja ter navaja, da se danes vse več živil trži in označuje kot živila za posebne prehranske namene, in sicer zaradi široke opredelitve pojma iz navedene direktive. Poročilo o študiji tudi poudarja, da se živila, za katera se uporablja navedena direktiva, znatno razlikujejo med državami članicami; podobna živila se v različnih državah članicah lahko istočasno tržijo kot živila za posebne prehranske namene in/ali kot živila za običajno prehrano, vključno s prehranskimi dopolnili, namenjena prebivalstvu na splošno ali določenim podskupinam prebivalstva, kakor so nosečnice, ženske po menopavzi, starejši odrasli, odrasčajoči otroci, mladostniki, različno aktivni posamezniki in drugi. Tako stanje škoduje delovanju notranjega trga, ustvarja pravno negotovost za pristojne organe, nosilce živilske dejavnosti, zlasti za mala in srednje velika podjetja (MSP), in potrošnike, pri tem pa ni mogoče izključiti tveganj zlorab pri trženju in izkrivljanja konkurence. Zato je treba različne razlage odpraviti s poenostavitvijo regulativnega okolja.
- (11) Zdi se, da so drugi nedavno sprejeti pravni akti Unije bolj prilagojeni razvijajočemu se inovativnemu trgu z živilom kot Direktiva 2009/39/ES. V tem smislu so pomembne zlasti: Direktiva 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih⁽³⁾, Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih⁽⁴⁾ ter Uredba (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom⁽⁵⁾. Z določbami navedenih pravnih aktov Unije bi se poleg tega ustrezno uredilo več kategorij živil, ki jih zajema Direktiva 2009/39/ES, in sicer z manjšo upravno obremenitvijo in več jasnosti glede področja uporabe in ciljev.
- (12) Poleg tega izkušnje kažejo, da določena pravila, ki so bila vključena v Direktivo 2009/39/ES ali sprejeta v skladu z njo, ne zagotavljajo več učinkovitega delovanja notranjega trga.
- (13) Zato bi bilo treba odpraviti pojem „živila za posebne prehranske namene“ in Direktivo 2009/39/ES nadomestiti s tem aktom. Za poenostavitev uporabe tega akta in zagotovitev dosledne uporabe v državah članicah bi moral biti ta akt v obliki uredbe.
- (14) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane⁽⁶⁾, določa skupna načela in opredeljuje pojmov živilskega prava Unije. Določene opredelitve iz navedene uredbe bi se morale uporabljati tudi v tej uredbi.
- (15) Omejeno število kategorij živil je delni ali edini vir prehrane določenih skupin prebivalstva. Take kategorije živil so nujno potrebne pri uravnavanju nekaterih bolezni in/ali so bistvene za zadovoljevanje prehranskih potreb določenih jasno opredeljenih ranljivih skupin prebivalstva. Te kategorije živil vključujejo začetne formule za

⁽¹⁾ UL L 179, 1.7.1992, str. 129.

⁽²⁾ UL L 269, 14.10.2009, str. 9.

⁽³⁾ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

⁽⁴⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

⁽⁵⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

⁽⁶⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

- dojenčke, nadaljevalne formule, živila na osnovi predelanih žit, otroško hrano ter živila za posebne zdravstvene namene. Izkušnje so pokazale, da določbe iz direktiv 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES zagotavljajo zadovoljiv prosti pretok teh kategorij živil in hkrati visoko raven varovanja javnega zdravja. Zato je primerno, da se ta uredba ob upoštevanju direktiv 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES osredotoči na splošne zahteve o sestavi in informacijah teh kategorij živil.
- (16) Poleg tega je glede na porast deleža ljudi, ki ima težave s prekomerno telesno težo ali debelostjo, v promet danih vse več živil kot popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo. Takšna živila, ki so že na trgu, je sedaj mogoče razlikovati med proizvodi za nizkokalorično prehrano, ki vsebujejo med 3 360 kJ (800 kcal) in 5 040 kJ (1 200 kcal), ter proizvodi za zelo nizkokalorično prehrano, ki običajno vsebujejo manj kot 3 360 kJ (800 kcal). Glede na vrsto zadevnih živil je ustrezno, da se zanje oblikujejo določeni posebni predpisi. Izkušnje kažejo, da ustrezne določbe iz Direktive 96/8/ES zagotavljajo zadovoljiv prosti pretok živil, predstavljenih kot popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo, in hkrati visoko raven varovanja javnega zdravja. Zato je primerno, da se ta uredba osredotoči na splošne zahteve o sestavi in informacijah za živila, namenjena nadomeščanju celotnega dnevnega vnosa hrane, vključno z živil, katerih energijska vsebnost je zelo nizka, pri tem pa se upošteva ustrezne določbe iz Direktive 96/8/ES.
- (17) V tej uredbi bi bilo med drugim treba opredeliti pojme začetnih formul za dojenčke, nadaljevalnih formul, živil na osnovi predelanih žit, otroške hrane, živil za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo, pri tem pa upoštevati ustrezne določbe iz direktiv 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES.
- (18) Uredba (ES) št. 178/2002 določa načela analize tveganja v zvezi z živil in vzpostavlja strukture in mehanizme za znanstveno in tehnično vrednotenje, ki ga opravlja Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija). Za namene te uredbe bi se bilo treba posvetovati z Agencijo o vseh zadevah, ki bi lahko vplivale na javno zdravje.
- (19) Pomembno je, da so sestavine, uporabljene za proizvodnjo živil, ki jih zajema ta uredba, primerne za osebe, ki so jim taka živila namenjena, in za zadovoljevanje prehranskih potreb teh oseb ter da splošno sprejeti znanstveni podatki potrjujejo njihovo prehransko ustreznost. Taka ustreznost bi morala biti dokazana s sistematičnim pregledom razpoložljivih znanstvenih podatkov.
- (20) Mejne vrednosti ostankov pesticidov iz zadevnega prava Unije, zlasti iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ⁽¹⁾, bi se morale uporabljati brez poseganja v posebne določbe iz te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.
- (21) Zaradi uporabe pesticidov je mogoče, da se pojavijo ostanki pesticidov v živilih, zajetih s to uredbo. Tako uporabo bi zato bilo treba karseda omejiti, pri tem pa upoštevati zahteve iz Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽²⁾. Vendar z omejitvijo ali prepovedjo uporabe ne bi bilo nujno zagotovljeno, da živila, zajeta s to uredbo, vključno z živil za dojenčke in majhne otroke, ne bi vsebovala pesticidov, saj nekateri pesticidi onesnažujejo okolje, njihove ostanke pa je mogoče najti v takih živilih. Mejne vrednosti ostankov pesticidov v takih živilih bi zato bilo treba določiti na najnižji dosegljivi ravni, da bi zaščitili ranljive skupine prebivalstva, pri tem pa upoštevati dobre kmetijske prakse in druge vire izpostavljenosti, kot je onesnaženost okolja.
- (22) V delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, bi bilo treba upoštevati omejitve in prepovedi določenih pesticidov, enakovredne tistim, ki so sedaj določene v prilogah k direktivama 2006/125/ES in 2006/141/ES. Te omejitve in prepovedi bi bilo treba redno posodabljati, pri tem pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti pesticidom z vsebnostjo aktivnih snovi, varovalnih snovi ali sinergistov, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi ⁽³⁾ razvrščeni kot mutageni kategorije 1A ali 1B, kot rakotvorni kategorije 1A ali 1B, kot strupeni za razmnoževanje kategorije 1A ali 1B ali pa se štejejo za snovi z lastnostmi povzročiteljev endokrinih motenj, ki lahko negativno vplivajo na zdravje človeka.

⁽¹⁾ UL L 70, 16.3.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

- (23) Snovi, ki spadajo v področje uporabe Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živilni in novimi živilskimi sestavinami ⁽¹⁾, se ne bi smele dodajati živilom, ki jih zajema ta uredba, razen če take snovi izpolnjujejo pogoje za dajanje v promet v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97 poleg pogojev, določenih v tej uredbi in delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe. Kadar se za snov, ki se je uporabljala v skladu s to uredbo, proizvodna metoda znatno spremeni ali se velikost delcev take snovi spremeni, na primer z uporabo nanotehnologije, bi bilo treba to snov šteti za drugačno snov od tiste, ki se je uporabljala v skladu s to uredbo, ter bi jo bilo treba ponovno oceniti v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97, nato pa tudi v skladu s to uredbo.
- (24) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ⁽²⁾ določa splošne zahteve glede označevanja. Te zahteve glede označevanja bi se morale praviloma uporabljati za kategorije živil, ki jih zajema ta uredba. Vendar bi bilo treba v tej uredbi po potrebi določiti tudi dodatne zahteve k Uredbi (EU) št. 1169/2011 ali odstopanja od njih, da bi bili doseženi posebni cilji te uredbe.
- (25) Označevanje, predstavitev ali oglaševanje živil, ki jih zajema ta uredba, takim živilom ne bi smeli pripisovati lastnosti za preprečevanje, zdravljenje ali ozdravljenje človeške bolezni ali namigovati na take lastnosti. Živila za posebne zdravstvene namene pa so namenjena za prehransko obravnavo bolnikov z omejeno, oslABLJENO ali moteno zmožnostjo uživanja običajnih živil zaradi določene bolezni, motnje ali zdravstvenega stanja. Sklicevanja na prehransko obravnavo bolezni, motenj ali zdravstvenih stanj, za katere so živila namenjena, ne bi smeli razumeti kot pripisovanje lastnosti v zvezi s preprečevanjem, zdravljenjem ali ozdravljenjem človeške bolezni.
- (26) Za zaščito ranljivih potrošnikov bi bilo treba z zahtevami glede označevanja zagotoviti, da lahko potrošnik natančno prepozna proizvod. V primeru začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul bi moralo biti na podlagi vseh pisnih in slikovnih informacij mogoče jasno razlikovati med različnimi formulami. Težave pri določitvi natančne starosti dojenčka, naslikanega na označbi, bi potrošnika lahko zmedle in mu otežile prepoznavanje proizvoda. Navedenemu tveganju bi se bilo treba izogniti z ustreznimi omejitvami glede označevanja. Glede na to, da je začetna formula za dojenčke živilo, ki samo po sebi zadovoljuje prehranske potrebe dojenčkov od rojstva do uvedbe ustrezne dopolnilne hrane, je poleg tega ustrezno prepoznavanje proizvoda bistveno za zaščito potrošnika. Ustrezne omejitve bi zato bilo treba uvesti glede predstavitve in oglaševanja začetnih formul za dojenčke.
- (27) Ta uredba bi morala ob upoštevanju direktiv 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES določati merila za določitev posebnih zahtev o sestavi in informacijah za začetne formule za dojenčke, nadaljevalne formule, živila na osnovi predelanih žit in otroško hrano, živila za posebne zdravstvene namene ter popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo.
- (28) Uredba (ES) št. 1924/2006 določa pravila in pogoje za uporabo prehranskih in zdravstvenih trditev za živila. Ta pravila bi se morala uporabljati kot splošno pravilo za kategorije živil, ki jih zajema ta uredba, če ta uredba ali delegirani akti, sprejeti na podlagi te uredbe, ne določajo drugače.
- (29) Po priporočilih Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) bi bilo treba novorojenčke z nizko porodno težo hraniti z materinim mlekom. Vendar pa imajo lahko novorojenčki z nizko porodno težo in nedonošenčki posebne prehranske potrebe, ki ji ni mogoče zadovoljiti z materinim mlekom ali običajno začetno formulo za dojenčke. Prehranske potrebe novorojenčka z nizko porodno težo in nedonošenčka so lahko odvisne od zdravstvenega stanja tega dojenčka, zlasti od teže tega dojenčka v primerjavi s težo zdravega dojenčka, in od števila tednov prezgodnjega rojstva. Odločitev o tem, ali stanje dojenčka zahteva uživanje živila za posebne zdravstvene namene, ki je bilo pripravljeno za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov (formule) in prilagojeno prehranski obravnavi posebnega stanja tega dojenčka, pod zdravniškim nadzorom, je treba sprejeti za vsak primer posebej.

⁽¹⁾ UL L 43, 14.2.1997, str. 1.

⁽²⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 18.

- (30) Direktiva 1999/21/ES določa, da se določene zahteve o sestavi, ki veljajo za začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule, iz Direktive 2006/141/ES uporabljajo za živila za posebne zdravstvene namene, namenjena dojenčkom glede na njihovo starost. Vendar se nekatere določbe, vključno s tistimi glede označevanja, predstavitve, oglaševanja ter promocijskih in trgovinskih praks iz Direktive 2006/141/ES za taka živila trenutno ne uporabljajo. Zaradi razvijanja trga, ki ga spremlja znaten porast takih živil, je treba pregledati zahteve za formule za dojenčke, kot so zahteve o uporabi pesticidov v proizvodih, namenjenih za proizvodnjo takih formul, ostankih pesticidov, označevanju, predstavitvi, oglaševanju ter promocijski in trgovinski praksi, ki bi se morale po potrebi uporabljati tudi za živila za posebne zdravstvene namene, pripravljena za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov.
- (31) Na trgu Unije je vse več mlečnih napitkov in podobnih proizvodov, ki se oglašujejo kot posebej primerni za majhne otroke. Taki proizvodi, ki so lahko pridobljeni iz beljakovin živalskega ali rastlinskega izvora, kot so kravje mleko, kozje mleko, soja ali riž, se pogosto tržijo kot „mleko za rast“ ali „mleko, namenjeno majhnim otrokom“, ali pod podobnimi izrazi. Čeprav so ti proizvodi sedaj urejeni z različnimi pravnimi akti Unije, kot so uredbe (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 ter Direktiva 2009/39/ES, niso zajeti z obstoječimi posebnimi ukrepi, ki se uporabljajo posebej za živila za dojenčke in majhne otroke. Obstajajo različna mnenja o tem, ali taki proizvodi zadovoljujejo posebne prehranske potrebe ciljne skupine prebivalstva. Komisija bi morala zato po posvetovanju z Agencijo Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o morebitni potrebi posebnih določb glede sestave, označevanja in po potrebi posebnih določb glede drugih vrst zahtev v zvezi s temi proizvodi. V tem poročilu bi morale biti med drugim obravnavane tudi prehranske potrebe majhnih otrok in vloga teh proizvodov v njihovi prehrani, pri čemer se upoštevajo vzorec potrošnje, vnos hranilnih snovi in stopnja izpostavljenosti majhnih otrok onesnaževalom in pesticidom. V poročilu bi morala biti obravnavana tudi sestava takih proizvodov in njihova morebitna prehranska korist v primerjavi z običajno prehrano otroka, ki se odstavlja od dojenja. Komisija bi lahko temu poročilu priložila zakonodajni predlog.
- (32) Direktiva 2009/39/ES določa, da se lahko sprejme posebne predpise v zvezi z naslednjima dvema posebnima kategorijama živil, ki spadata v opredelitev živil za posebne prehranske namene: „živila, namenjena za prehrano pri intenzivnem mišičnem delu, posebno za športnike“, in „živila, namenjena osebam z motnjami v presnovi ogljikovih hidratov (diabetes)“. V zvezi s posebnimi predpisi glede živil, namenjenih osebam z motnjami v presnovi ogljikovih hidratov (diabetes), Komisija v poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 26. junija 2008 o živilih, namenjenim osebam z motnjami v presnovi ogljikovih hidratov (diabetesom) ugotavlja, da manjka znanstvena podlaga za določitev posebnih zahtev o sestavi. V zvezi z živilimi, namenjenimi za prehrano pri intenzivnem mišičnem delu, posebno za športnike, se ni bilo mogoče dogovoriti glede oblikovanja posebnih predpisov, ker se mnenja med državami članicami in zainteresiranimi stranmi zelo razlikujejo glede področja uporabe posebne zakonodaje, števila podkategorij živil, ki bi jih bilo treba vključiti, meril za določitev zahtev o sestavi in možnih posledic za inovacije pri razvoju proizvodov. Posebnih predpisov se zato ne bi smelo oblikovati na tej stopnji. Medtem so bile na podlagi predložitve vlog nosilcev živilske dejavnosti ocenjene ustrezne trditve za odobritev v skladu z Uredbo (ES) št. 1924/2006.
- (33) Obstajajo pa različna mnenja o tem, ali so potrebna dodatna pravila za zagotovitev ustrezne zaščite potrošnikov, ki uživajo živila, namenjena športnikom, imenovana tudi „živila, namenjena za prehrano pri intenzivnem mišičnem delu“. Komisijo bi bilo treba zato pozvati, da po posvetovanju z Agencijo Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o morebitni potrebi po predpisih glede živil, namenjenih športnikom. Pri posvetovanju z Agencijo bi bilo treba upoštevati poročilo Znanstvenega odbora za hrano z dne 28. februarja 2001 o sestavi in specifikaciji živil, namenjenih za prehrano pri intenzivnem mišičnem delu, posebno za športnike. Komisija bi morala v svojem poročilu zlasti oceniti, ali so predpisi potrebni za zagotovitev varstva potrošnikov.
- (34) Komisija bi morala imeti možnost, da sprejme tehnične smernice za pomoč nosilcem živilske dejavnosti, zlasti MSP, pri upoštevanju te uredbe.
- (35) Glede na trenutne razmere na trgu in ob upoštevanju direktiv 2006/125/ES in 2006/141/ES ter Uredbe (ES) št. 953/2009 je ustrezno pripraviti in vključiti v Prilogo k tej uredbi seznam Unije o snoveh, ki spadajo v naslednje kategorije snovi: vitamini, minerali, aminokisliline, karnitin in taurin, nukleotidi, holin in inozitol. Med snovmi iz teh kategorij bi morale biti dovoljeno, da se kategorijam živil, zajetih s to uredbo, dodajo le tiste snovi, ki so na seznamu Unije. Pri vključitvi snovi na seznam Unije bi bilo treba določiti, kateri kategoriji živil, zajetih s to uredbo, se take snovi lahko dodajo.

- (36) Vključitev snovi na seznam Unije ne bi smelo pomeniti, da je dodajanje teh snovi eni ali več kategorijam živil, zajetih s to uredbo, potrebno ali zaželeno. Seznam Unije je namenjen zgolj temu, da določa, katere snovi iz določenih kategorij snovi so odobrene, da se dodajo eni ali več kategorijam živil, zajetih s to uredbo, medtem ko so posebne zahteve o sestavi namenjene temu, da se določi sestava posamezne kategorije živil, zajetih s to uredbo.
- (37) Več snovi, ki se lahko dodajo živilom, zajetim s to uredbo, bi se lahko dodalo za tehnološke namene, kot so aditivi za živila, barvila ali arome, ali za druge take namene, vključno z dovoljenimi enološkimi postopki in obdelavami, določenimi z zadevnimi pravnimi akti Unije, ki se uporabljajo za živila. V tem smislu se specifikacije za te snovi sprejmejo na ravni Unije. Ustrezno je, da bi se te specifikacije uporabljale za snovi, ne glede na njihov namen uporabe v živilih, razen če v tej uredbi ni določeno drugače.
- (38) Za snovi, vključene na seznam Unije, za katere merila čistosti še niso bila sprejeta na ravni Unije, in da se zagotovi visoka raven varovanja javnega zdravja, bi se morala uporabljati splošno priznana merila čistosti, ki jih priporočajo mednarodne organizacije ali agencije, med drugim tudi Skupni strokovni odbor FAO/WHO za aditive v živilih (JECFA) in Evropska farmakopeja. Državam članicam bi se moralo dovoliti, da lahko brez poseganja v pravila iz PDEU ohranijo nacionalna pravila, ki določajo strožja merila čistosti.
- (39) Da se določijo zahteve za kategorije živil, ki jih zajema ta uredba, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z določitvijo posebnih zahtev o sestavi in informacijah glede kategorij živil, ki jih zajema ta uredba, vključno z dodatnimi zahtevami glede označevanja ali odstopanja od Uredbe (EU) št. 1169/2011 ter v zvezi z odobritvijo prehranskih in zdravstvenih trditev. Da bi potrošniki lahko nadalje hitro izkoristili tehnični in znanstveni napredek, zlasti v zvezi z inovativnimi proizvodi, in da bi s tem spodbudili inovacije, bi bilo treba poleg tega na Komisijo prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za namene rednega posodabljanja teh posebnih zahtev, ob upoštevanju vseh ustreznih podatkov, vključno s podatki, ki jih predložijo zainteresirane strani. Da bi poleg tega upoštevali tehnični napredek, znanstvena dognanja ali zdravje potrošnikov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z dodajanjem kategorij snovi, ki imajo hranilni ali fiziološki učinek, ki jih zajema seznam Unije, ali v zvezi s črtanjem takih kategorij s seznama kategorij snovi, ki so na seznamu Unije. Iz istih razlogov in ob upoštevanju dodatnih zahtev iz te uredbe bi bilo treba pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU prenesti na Komisijo tudi za spreminjanje seznama Unije v zvezi z dodajanjem novih snovi, črtanjem določenih snovi ali dodajanjem, črtanjem ali spreminjanjem elementov, ki so na seznamu Unije in so povezani z določeno snovjo. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (40) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da odloči ali določeno živilo spada v področje uporabe te uredbe in v katero kategorijo živil spada. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (41) Trenutno so pravila za uporabo navedb „brez glutena“ in „zelo nizka vsebnost glutena“ določena v Uredbi (ES) št. 41/2009. Navedena uredba harmonizira informacije, ki se zagotovijo potrošnikom, o odsotnosti ali zmanjšani vsebnosti glutena v živilih in določa posebna pravila za živila, ki so posebej proizvedena, pripravljena in/ali predelana za zmanjšanje vsebnosti glutena v eni ali več sestavinah, ki vsebujejo gluten, ali za nadomeščanje takih sestavin, ki vsebujejo gluten, in za druga živila, pripravljena izključno iz sestavin, ki so naravno brez glutena. Uredba (EU) št. 1169/2011 določa pravila o informacijah, ki se zagotovijo za vsa živila, vključno z nepredpakiranimi živilami, o prisotnosti sestavin, kot so sestavine, ki vsebujejo gluten, za katere je znanstveno dokazano, da povzročajo alergijske reakcije ali preobčutljivost, tako da

(¹) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- lahko potrošniki, zlasti tisti z alergijo ali preobčutljivostjo na določeno hrano, kot so ljudje s preobčutljivostjo na gluten, zase sprejmejo varne odločitve izbire na podlagi informacij. Zaradi jasnosti in doslednosti bi se morala pravila o uporabi navedb „brez glutena“ in „zelo nizka vsebnost glutena“ prav tako urejati z Uredbo (EU) št. 1169/2011. Pravni akti, ki se sprejmejo na podlagi Uredbe (EU) št. 1169/2011 in s katerimi se prenesejo pravila o uporabi navedb „brez glutena“ in „zelo nizka vsebnost glutena“, določena v Uredbi (ES) št. 41/2009, bi morali zagotavljati vsaj enako raven zaščite za ljudi s preobčutljivostjo na gluten, ki je sedaj določena v Uredbi (ES) št. 41/2009. Ta prenos pravil bi bilo treba v celoti opraviti, še preden se ta uredba začne uporabljati. Komisija bi morala prav tako preučiti, kako zagotoviti ustrezno obveščenost ljudi s preobčutljivostjo na gluten o razlikah med živili, ki so posebej proizvedena, pripravljena in/ali predelana za zmanjšanje vsebnosti glutena v eni ali več sestavinah, ki vsebujejo gluten, in drugimi živili, pripravljenimi izključno iz sestavin, ki so naravno brez glutena.
- (42) Pravila o označevanju in sestavi, ki določajo odsotnost ali zmanjšano prisotnost laktoze v živilih, trenutno niso harmonizirana na ravni Unije. Take oznake pa so pomembne za ljudi s preobčutljivostjo na laktozo. Uredba (EU) št. 1169/2011 določa pravila o informacijah, ki jih je treba zagotoviti v zvezi s snovmi, za katere je znanstveno dokazano, da povzročajo alergijske reakcije ali preobčutljivost, tako da lahko potrošniki, kot so ljudje s preobčutljivostjo na laktozo, zase sprejmejo varne odločitve izbire na podlagi informacij. Zaradi jasnosti in doslednosti bi se morala določitev pravil o uporabi navedb glede odsotnosti ali zmanjšane vsebnosti laktoze v živilih urejati z Uredbo (EU) št. 1169/2011, pri čemer bi se upoštevalo tudi znanstveno mnenje Agencije za dne 10. septembra 2010 o mejnih vrednostih laktoze za osebe s preobčutljivostjo na laktozo in galaktozemijo.
- (43) „Nadomestni obrok za nadzor nad telesno težo“, namenjen nadomeščanju dela dnevnega vnosa hrane, velja za živilo za posebne prehranske namene in ga sedaj urejajo posebna pravila, sprejeta v skladu z Direktivo 96/8/ES. Vendar se na trgu pojavlja vse več živil, namenjenih splošnemu prebivalstvu, s podobnimi navedbami, ki so predstavljene kot zdravstvene trditve za nadzor nad telesno težo. Da bi se izognili kakršni koli morebitni zamenjavi v tej skupini živil, ki se tržijo za nadzor nad telesno težo, ter zaradi pravne varnosti in skladnosti pravnih aktov Unije bi morale biti take navedbe urejene le z Uredbo (ES) št. 1924/2006 in izpolnjevati zahteve iz navedene uredbe. Tehnične prilagoditve v skladu z Uredbo (ES) št. 1924/2006 v zvezi z zdravstvenimi trditvami glede nadzora nad telesno težo in podanimi v zvezi z živili, predstavljenimi kot „nadomestni obrok za nadzor nad telesno težo“, ter pogojev uporabe takih trditvev, kakor so določeni v Direktivi 96/8/ES, je treba opraviti pred začetkom uporabe te uredbe.
- (44) Ta uredba ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, vključno s svobodo izražanja, kakor je navedeno v členu 11, v povezavi s členom 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in v drugih ustreznih določbah.
- (45) Ker ciljev te uredbe, namreč določitev zahtev o sestavi in informacijah za določene kategorije živil, vzpostavitev seznama Unije o snoveh, ki se lahko dodajo v določene kategorije živil in določitev pravil za posodobitev seznama Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (46) Direktiva 92/52/EGS določa, da morajo biti začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule, ki se izvozijo ali ponovno izvozijo iz Unije, v skladu s pravom Unije, če predpisi države uvoznice ne zahtevajo ali določajo drugače. Navedeno načelo je bilo za živila določeno že z Uredbo (ES) št. 178/2002. Zaradi poenostavitve in pravne varnosti bi zato bilo treba Direktivo 92/52/EGS razveljaviti.
- (47) Direktive 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES, 2006/141/ES, 2009/39/ES ter uredbi (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 bi tudi bilo treba razveljaviti.
- (48) Da bi se lahko nosilci živilske dejavnosti prilagodili zahtevam te uredbe, je treba določiti ustrezne prehodne ukrepe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa zahteve o sestavi in informacijah za naslednje kategorije živil:

- (a) začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule;
- (b) živila na osnovi predelanih žit in otroško hrano;
- (c) živila za posebne zdravstvene namene;
- (d) popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo.

2. Ta uredba vzpostavlja seznam Unije o snoveh, ki se lahko dodajajo eni ali več kategorijam živil iz odstavka 1, in določa pravila, ki se uporabljajo za posodabljanje navedenega seznama.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) opredelitve „živila“, „nosilec živilske dejavnosti“, „prodaja na drobno“ in „dajanje v promet“ iz člena 2 oziroma točk 3, 7 in 8 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;
- (b) opredelitve „predpakirano živilo“, „označevanje“ in „namensko proizveden nanomaterial“ iz točk (e), (j) oziroma (t) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011;
- (c) opredelitvi „prehranska trditev“ in „zdravstvena trditev“ iz točk (4) oziroma (5) člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „dojenček“ pomeni otrok, mlajši od 12 mesecev;

(b) „majhen otrok“ pomeni otrok, star od enega do treh let;

(c) „začetna formula za dojenčke“ pomeni živilo, namenjeno za dojenčke v prvih mesecih življenja, ki samo po sebi zadovoljuje prehranske potrebe takih dojenčkov do uvedbe ustrezne dopolnilne hrane;

(d) „nadaljevalna formula“ pomeni živilo, namenjeno za dojenčke ob začetku uvajanja ustrezne dopolnilne hrane, ki predstavlja pretežni tekoči del vse bolj raznolike prehrane takih dojenčkov;

(e) „živila na osnovi predelanih žit“ pomenijo živila:

(i) namenjena zadovoljevanju posebnih prehranskih potreb zdravih dojenčkov, ki se odstavljajo od dojenja, in zdravih majhnih otrok kot dopolnilo k prehrani in/ali za njihovo postopno prilagajanje na običajno hrano, in

(ii) ki spadajo v eno od naslednjih kategorij:

— enostavne žitne kašice, ki se pripravijo ali jih je treba pripraviti z mlekom ali drugo ustrezno hranilno tekočino,

— žitne kašice z dodanimi visokobeljakovinskimi živili, ki se pripravijo ali jih je treba pripraviti z vodo ali drugo tekočino, ki ne vsebuje beljakovin,

— testenine, ki jih je treba predhodno skuhati v vreli vodi ali drugi primerni tekočini,

— prepečenec in keksi, ki se uporabljajo neposredno ali zmleti z dodatkom vode, mleka ali drugih ustreznih tekočin;

(f) „otročka hrana“ pomeni živila, namenjena zadovoljevanju posebnih prehranskih potreb zdravih dojenčkov, ki se odstavljajo od dojenja, in zdravih majhnih otrok kot dopolnilo k njihovi prehrani in/ali za njihovo postopno prilagajanje na običajno hrano, razen:

(i) živil na osnovi predelanih žit in

(ii) mlečnih napitkov in podobnih proizvodov, namenjenih majhnim otrokom;

(g) „živila za posebne zdravstvene namene“ pomenijo posebno predelana ali sestavljena živila, ki so namenjena prehranski

obravnavi bolnikov, vključno z dojenčki, in se uživajo pod zdravniškim nadzorom; namenjena so za izključno ali delno prehrano bolnikov z omejeno, oslABLjeno ali moteno zmožnostjo uživanja, prebave, absorpcije, presnove ali izločanja običajnih živil ali določenih hranilnih snovi, ki jih ta vsebujejo, ali presnovkov ali z drugimi zdravstveno pogojenimi prehranskimi potrebami, pri katerih prehranske obravnave ni mogoče doseči samo s spremembo običajne prehrane;

- (h) „popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo“ pomeni posebno sestavljena živila za uporabo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže, ki, če se uporabljajo v skladu z navodili nosilca živilske dejavnosti, v celoti nadomestijo dnevni vnos hrane.

Člen 3

Odločanje o razlagi

Za zagotovitev enotnega izvajanja te uredbe lahko Komisija z izvedbenimi akti odloči:

- (a) ali določeno živilo spada v področje uporabe te uredbe;
- (b) v katero posebno kategorijo živil iz člena 1(1) spada določeno živilo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 4

Dajanje v promet

1. Živila iz člena 1(1) se lahko da v promet le, če so skladna s to uredbo.
2. Živila iz člena 1(1) smejo biti v prodaji na drobno le v obliki predpakiranih živil.
3. Države članice ne smejo omejiti ali prepovedati dajanja v promet živil, ki so v skladu s to uredbo, iz razlogov, povezanih s sestavo, proizvodnjo, predstavitvijo ali označevanjem.

Člen 5

Previdnostno načelo

Za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja za osebe, ki so jim namenjena živila iz člena 1(1) te uredbe, se uporablja previdnostno načelo iz člena 7 Uredbe (ES) št. 178/2002.

POGLAVJE II

ZAHTEVE O SESTAVI IN INFORMACIJAH

ODDELEK 1

Splošne zahteve

Člen 6

Splošne določbe

1. Živila iz člena 1(1) izpolnjujejo vse zahteve prava Unije, ki se uporabljajo za živila.
2. Zahteve iz te uredbe imajo prednost pred vsako drugo nasprotujočo si zahtevo prava Unije, ki se uporablja za živila.

Člen 7

Mnenja Agencije

Agencija daje znanstvena mnenja v skladu s členoma 22 in 23 Uredbe (ES) št. 178/2002 za namene uporabe te uredbe. Navedena mnenja se uporabijo kot znanstvena podlaga za vse ukrepe Unije, sprejete v skladu s to uredbo, ki bi lahko vplivali na javno zdravje.

Člen 8

Dostop do dokumentov

Pri vlogah za dostop do katerih koli dokumentov, zajetih s to uredbo, Komisija uporablja Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽¹⁾.

Člen 9

Splošne zahteve o sestavi in informacijah

1. Sestava živil iz člena 1(1) je taka, da je v skladu s splošno sprejetimi znanstvenimi podatki primerna za osebe, ki so jim namenjena, in ustrezna za zadovoljevanje njihovih prehranskih potreb.
2. Živila iz člena 1(1) ne vsebujejo nobene snovi v količini, ki bi lahko ogrozila zdravje oseb, ki so jim živila namenjena.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

Za snovi, ki so proizvedeni nanomateriali, se skladnost z zahtevo iz prvega pododstavka po potrebi dokazuje na podlagi ustreznih preskusnih metod.

3. Na podlagi splošno priznanih znanstvenih podatkov so snovi, dodane živilom iz člena 1(1) zaradi upoštevanja zahtev iz odstavka 1 tega člena, v biološko razpoložljivi obliki, da jih človeško telo lahko uporabi, imajo hranilni ali fiziološki učinek in so primerne za osebe, ki so jim živila namenjena.

4. Brez poseganja v člen 4(1) te uredbe lahko živila iz člena 1(1) te uredbe vsebujejo snovi, zajete v členu 1 Uredbe (ES) št. 258/97, pod pogojem, da te snovi izpolnjujejo pogoje iz navedene uredbe za dajanje v promet.

5. Označevanje, predstavitev in oglaševanje živil iz člena 1(1) zagotavlja informacije za ustrezno uporabo takih živil in ne sme zavajati ali takim živilom pripisovati lastnost preprečevanja, zdravljenja ali ozdravljanja človeških bolezni in ne namiguje na take lastnosti.

6. Odstavek 5 ne preprečuje širjenja kakršnih koli koristnih informacij ali priporočil, namenjenih izključno strokovnjakom na področju medicine, prehrane, farmacije ali drugim zdravstvenim delavcem, pristojnim za nego matere in nego otroka.

Člen 10

Dodatne zahteve glede začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul

1. Označevanje, predstavitev in oglaševanje začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul so oblikovani tako, da ne odvrtačajo od dojenja.

2. Označevanje, predstavitev in oglaševanje začetnih formul za dojenčke ter označevanje nadaljevalnih formul ne vsebujejo slik dojenčkov niti drugih slik ali besedil, ki bi lahko idealizirala uporabo takih formul.

Brez poseganja v prvi pododstavek se dovoli uporaba grafičnih predstavitev za lažjo prepoznavnost začetnih formul za dojenčke in nadaljevalnih formul ter za ponazoritev načina priprave.

ODDELEK 2

Posebne zahteve

Člen 11

Posebne zahteve o sestavi in informacijah

1. Ob upoštevanju splošnih zahtev iz členov 6 in 9, dodatnih zahtev iz člena 10 ter ustreznega tehničnega in znanstvenega napredka se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi z naslednjim:

- (a) posebnimi zahtevami o sestavi, ki se uporabljajo za živila iz člena 1(1), z izjemo zahtev iz Priloge;
- (b) posebnimi zahtevami o uporabi pesticidov v proizvodih, namenjenih za proizvodnjo živil iz člena 1(1) ter o ostankih pesticidov v takih živilih. Te posebne zahteve za kategorije živil iz točk (a) in (b) člena 1(1) ter za živila za posebne zdravstvene namene, pripravljena za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov in majhnih otrok, se redno posodabljujejo in med drugim vsebujejo določbe glede čim večje omejitve uporabe pesticidov;
- (c) posebnimi zahtevami o označevanju, predstavitvi in oglaševanju živil iz člena 1(1), vključno z odobritvijo nanje nanašajočih se prehranskih in zdravstvenih trditve;
- (d) obveščanjem o zahtevah za dajanje v promet živil iz člena 1(1), da se olajša učinkovito uradno spremljanje takih živil, in na podlagi katerega nosilci živilske dejavnosti obveščajo pristojne organe držav članic, v katerih se ta živila tržijo;
- (e) zahtevami o promocijskih in trgovinskih praksah v zvezi z začetnimi formulami za dojenčke;
- (f) zahtevami o informacijah, ki jih je treba zagotoviti v zvezi s prehrano dojenčkov in majhnih otrok, da se zagotovijo primerne informacije o ustreznih prehrabnih navadah;
- (g) posebnimi zahtevami za živila za posebne zdravstvene namene, pripravljena za zadovoljitev prehranskih potreb dojenčkov, vključno z zahtevami o sestavi in zahtevami o uporabi pesticidov v proizvodih, namenjenih za proizvodnjo

takih živil, ter o ostankih pesticidov, označevanju, predstavitvi, oglaševanju ter promocijskih in trgovinskih praksah, kjer je to primerno.

Ti delegirani akti se sprejmejo do 20. julija 2015.

2. Ob upoštevanju splošnih zahtev iz členov 6 in 9, dodatnih zahtev iz člena 10 ter ustreznega tehničnega in znanstvenega napredka, vključno s podatki, ki jih v zvezi z inovativnimi proizvodi zagotovijo zainteresirane strani, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18, da se posodobijo akti iz odstavka 1 tega člena.

Kadar je zaradi novih tveganj za zdravje to nujno, se postopek, določen v členu 19, uporabi za delegirane akte, ki se sprejmejo v skladu s tem odstavkom.

Člen 12

Mlečni napitki in podobni proizvodi, namenjeni majhnim otrokom

Komisija po posvetovanju z Agencijo Evropskemu parlamentu in Svetu do 20. julija 2015 predloži poročilo o morebitni potrebi posebnih predpisov za mlečne napitke in podobne proizvode, namenjene majhnim otrokom glede zahtev o sestavi in označevanju, po potrebi pa tudi glede drugih vrst zahtev. Komisija v poročilu med drugim obravnava tudi prehranske potrebe majhnih otrok, vlogo teh proizvodov v njihovi prehrani in njihovo morebitno prehransko korist v primerjavi z običajno prehrano otroka, ki se odstavlja od dojenja. Takšnemu poročilu je lahko po potrebi priložen ustrezen zakonodajni predlog.

Člen 13

Živila, namenjena športnikom

Komisija po posvetovanju z Agencijo Evropskemu parlamentu in Svetu do 20. julija 2015 predloži poročilo o morebitni potrebi po predpisih glede živil, namenjenih športnikom. Takšnemu poročilu je lahko po potrebi priložen ustrezen zakonodajni predlog.

Člen 14

Tehnične smernice

Komisija lahko sprejme tehnične smernice za pomoč nosilcem živilske dejavnosti, zlasti MSP, pri upoštevanju tega poglavja in poglavja III.

POGLAVJE III

SEZNAM UNIJE

Člen 15

Seznam Unije

1. Snovi, ki spadajo v naslednje kategorije snovi, se lahko dodajo eni ali več kategorijam živil iz člena 1(1), pod pogojem, da so te snovi vključene na seznam Unije iz Priloge in upoštevajo elemente, vsebovane v seznamu Unije v skladu z odstavkom 3 tega člena:

- (a) vitamini;
- (b) minerali;
- (c) aminokisljine;
- (d) karnitin in taurin;
- (e) nukleotidi;
- (f) holin in inozitol.

2. Snovi s seznama Unije, ki izpolnjujejo splošne zahteve iz členov 6 in 9, po potrebi pa tudi posebne zahteve, določene v skladu s členom 11.

3. Seznam Unije vsebuje naslednje elemente:

- (a) kategorijo živila iz člena 1(1), ki se mu lahko dodajo snovi iz kategorij snovi iz odstavka 1 tega člena;
- (b) ime, opis snovi in po potrebi specifikacijo njene oblike;
- (c) kadar je ustrezno, pogoje uporabe snovi;
- (d) kadar je ustrezno, merila čistosti, ki se uporabljajo za snov.

4. Merila čistosti, ki so določena s pravom Unije, ki se uporabljajo za živila, in se uporabljajo za snovi s seznama Unije, če se te snovi uporabljajo v proizvodnji živil za druge namene kot za namene iz te uredbe, se uporabljajo tudi za te snovi, če se uporabljajo za namene, zajete s to uredbo, razen če v tej uredbi ni določeno drugače.

5. Za snovi s seznama Unije, za katere pravo Unije, ki se uporablja za živila, ne določa meril čistosti, se uporabljajo splošno priznana merila čistosti, ki jih priporočajo mednarodni organi, do določitve takih meril.

Države članice lahko ohranijo nacionalna pravila, ki določajo strožja merila čistosti.

6. Da bi se upoštevali tehnični napredek, nova znanstvena dognanja ali varovanje zdravja potrošnikov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi s kategorijami snovi iz odstavka 1 tega člena, ki se nanašajo na naslednje:

(a) črtanje kategorije snovi;

(b) dodajanje kategorije snovi, ki imajo prehranski ali fiziološki učinek.

7. Snovi, ki spadajo v kategorije, ki niso navedene v odstavku 1 tega člena, se lahko dodajo živilom iz člena 1(1), pod pogojem, da izpolnjujejo splošne zahteve iz členov 6 in 9, po potrebi pa tudi posebne zahteve iz člena 11.

Člen 16

Posodobitev seznama Unije

1. Ob upoštevanju splošnih zahtev iz členov 6 in 9 in, kadar je to ustrezno, posebnih zahtev, določenih v skladu s členom 11, ter da bi se upoštevali tehnični napredek, nova znanstvena dognanja ali varovanje zdravja potrošnikov se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 za spreminjanje Priloge, da se:

(a) snov doda na seznam Unije;

(b) snov črta s seznama Unije;

(c) elementi iz člena 15(3) dodajo, črtajo ali spremenijo.

2. Kadar v primeru novo nastajajočih tveganj za zdravje tako zahtevajo izredno nujni razlogi, se za delegirane akte, ki se sprejmejo v skladu s tem členom, uporabi postopek iz člena 19.

POGLAVJE IV

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 178/2002. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba mnenje odbora pridobiti s pisnim postopkom, se pisni postopek zaključi brez izida, če v roku za predložitev mnenja tako odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11, člena 15(6) in člena 16(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 19. julija 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 11, člena 15(6) in člena 16(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 11, členom 15(6) in členom 16(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 19

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 18(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Razveljavitev

1. Direktiva 2009/39/ES se razveljavi z učinkom od 20. julija 2016. Sklicevanja na razveljavljeni akt se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

2. Direktiva 92/52/EGS in Uredba (ES) št. 41/2009 se razveljavita z učinkom od 20. julija 2016.

3. Brez poseganja v prvi pododstavek odstavka 4 se Direktiva 96/8/ES ne uporablja od 20. julija 2016 za živila, predstavljena kot nadomestek za enega ali več dnevnih obrokov hrane.

4. Uredba (ES) št. 953/2009 ter direktive 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES se razveljavijo z datumom začetka uporabe delegiranih aktov iz člena 11(1).

V primeru navzkrižja med Uredbo (ES) št. 953/2009, direktivami 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES, 2006/141/ES in to uredbo prevlada ta uredba.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. junija 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Člen 21

Prehodni ukrepi

1. Živila iz člena 1(1) te uredbe, ki ne izpolnjujejo zahtev te uredbe, vendar izpolnjujejo zahteve Direktive 2009/39/ES in, kjer je to ustrezno, Uredbe (ES) št. 953/2009 ter direktiv 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, in so dana v promet ali so označena pred 20. julijem 2016, se lahko tržijo še po navedenem datumu, vse do prodaje zalog takih živil.

Kadar je datum začetka uporabe delegiranih aktov iz člena 11(1) te uredbe po 20. juliju 2016, se živila iz člena 1(1), ki izpolnjujejo zahteve te uredbe in, kjer je to ustrezno, Uredbe (ES) št. 953/2009 ter direktiv 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, ne pa tudi zahtev teh delegiranih aktov, in so dana v promet ali označena pred datumom začetka uporabe teh delegiranih aktov, lahko tržijo še po navedenem datumu, vse do prodaje zalog takih živil.

2. Živila, ki niso navedena v členu 1(1) te uredbe, vendar so dana v promet ali označena v skladu z Direktivo 2009/39/ES in Uredbo (ES) št. 953/2009, ter, kjer je to ustrezno Direktivo 96/8/ES in Uredbo (ES) št. 41/2009 pred 20. julijem 2016, se lahko tržijo še po navedenem datumu, vse do prodaje zalog takih živil.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 20. julija 2016, z izjemo:

— členov 11, 16, 18 in 19, ki se uporabljajo od 19. julija 2013,

— člena 15 in Priloge k tej uredbi, ki se uporabljata od datuma začetka uporabe delegiranih aktov iz člena 11(1).

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON

PRILOGA

Seznam Unije iz člena 15(1)

Snov		Kategorija živila				
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo	
Vitaminski	Vitamin A	retinol	X	X	X	X
		retinil acetat	X	X	X	X
		retinil palmitat	X	X	X	X
		beta-karoten		X	X	X
	Vitamin D	ergokalciferol	X	X	X	X
		holekalciferol	X	X	X	X
	Vitamin E	D-alfa tokoferol	X	X	X	X
		DL-alfa tokoferol	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferil acetat	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferil acetat	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferil kisli sukcinat			X	X
		D-alfa-tokoferil polietilen glikol-1000 sukcinat (TPGS)			X	
	Vitamin K	filokinon (fitomenadion)	X	X	X	X
		menakinon ⁽¹⁾			X	X
	Vitamin C	L-askorbinska kislina	X	X	X	X
		natrijev-L-askorbat	X	X	X	X
		kalcijev-L-askorbat	X	X	X	X
		kalijev-L-askorbat	X	X	X	X
		L-askorbil 6-palmitat	X	X	X	X

Snov		Kategorija živila				
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo	
Minerali	Tiamin	tiamin hidroklorid	X	X	X	X
		tiamin mononitrat	X	X	X	X
	Riboflavin	riboflavin	X	X	X	X
		natrijev riboflavin 5'-fosfat	X	X	X	X
	Niacin	nikotinska kislina	X	X	X	X
		nikotinamid	X	X	X	X
	Vitamin B ₆	piridoksin hidroklorid	X	X	X	X
		piridoksin 5'-fosfat	X	X	X	X
		piridoksin dipalmitat		X	X	X
	Folat	folna kislina (pterilmonoglutaminska kislina)	X	X	X	X
		kalcijev-L-metilfolat			X	X
	Vitamin B ₁₂	cianokobalamin	X	X	X	X
		hidroksokobalamin	X	X	X	X
	Biotin	D-biotin	X	X	X	X
	Pantotenska kislina	kalcijev D-pantotenat	X	X	X	X
		natrijev D-pantotenat	X	X	X	X
		dekspantenol	X	X	X	X
	Kalij	kalijev bikarbonat	X		X	X
		kalijev karbonat	X		X	X

Snov		Kategorija živila			
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo
Kalcij	kalijev klorid	X	X	X	X
	kalijev citrat	X	X	X	X
	kalijev glukonat	X	X	X	X
	kalijev glicerofosfat		X	X	X
	kalijev laktat	X	X	X	X
	kalijev hidroksid	X		X	X
	kalijeve soli ortofosforne kisline	X		X	X
	magnezijev kalijev citrat			X	X
	kalcijev karbonat	X	X	X	X
	kalcijev klorid	X	X	X	X
	kalcijeve soli citronske kisline	X	X	X	X
	kalcijev glukonat.	X	X	X	X
	kalcijev glicerofosfat	X	X	X	X
	kalcijev laktat	X	X	X	X
	kalcijeve soli ortofosforne kisline	X	X	X	X
	kalcijev hidroksid	X	X	X	X
	kalcijev oksid		X	X	X
	kalcijev sulfat			X	X
	kalcijev bisglicinat			X	X
	kalcijev citrat malat			X	X
	kalcijev malat			X	X
	kalcijev L-pidolat			X	X

Snov		Kategorija živila			
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo
Magnezij	magnezijev acetat			X	X
	magnezijev karbonat	X	X	X	X
	magnezijev klorid	X	X	X	X
	magnezijeve soli citronske kisline	X	X	X	X
	magnezijev glukonat	X	X	X	X
	magnezijev glicerofosfat		X	X	X
	magnezijeve soli ortofosforne kisline	X	X	X	X
	magnezijev laktat		X	X	X
	magnezijev hidroksid	X	X	X	X
	magnezijev oksid	X	X	X	X
	magnezijev sulfat	X	X	X	X
	magnezijev L-aspartat			X	
	magnezijev bisglicinat			X	X
	magnezijev L-pidolat			X	X
	magnezijev kalijev citrat			X	X
	Železo	železov karbonat		X	X
železov citrat		X	X	X	X
železov amonijev citrat		X	X	X	X
železov glukonat		X	X	X	X
železov fumarat		X	X	X	X
železov natrijev difosfat			X	X	X
železov laktat		X	X	X	X

Snov		Kategorija živila			
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo
Cink	železov sulfat	X	X	X	X
	železov amonijev fosfat			X	X
	železov natrijev EDTA			X	X
	železov difosfat (železov pirofosfat)	X	X	X	X
	železov saharat		X	X	X
	elementarno železo (karbonil + elektrolitski + z reduciranim vodikom)		X	X	X
	železov bisglicinat	X		X	X
	železov L-pidolat			X	X
	cinkov acetat	X	X	X	X
	cinkov klorid	X	X	X	X
	cinkov citrat	X	X	X	X
	cinkov glukonat	X	X	X	X
	cinkov laktat	X	X	X	X
	cinkov oksid	X	X	X	X
	cinkov karbonat			X	X
	cinkov sulfat	X	X	X	X
	cinkov bisglicinat			X	X
Baker	bakrov karbonat	X	X	X	X
	bakrov citrat	X	X	X	X
	bakrov glukonat	X	X	X	X
	bakrov sulfat	X	X	X	X
	kompleks bakra z lizinom	X	X	X	X
Mangan	manganov karbonat	X	X	X	X
	manganov klorid	X	X	X	X

Snov		Kategorija živila				
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo	
	Fluorid	manganov citrat	X	X	X	X
		manganov glukonat	X	X	X	X
		manganov glicerofosfat		X	X	X
		manganov sulfat	X	X	X	X
Selen		kalijev fluorid			X	X
		natrijev fluorid			X	X
Krom		natrijev selenat	X		X	X
		natrijev hidrogen selenit			X	X
		natrijev selenit	X		X	X
		s selenom obogatene kvasovke (?)			X	X
Molibden		kromov (III) klorid in njegov heksahidrat			X	X
		kromov (III) sulfat in njegov heksahidrat			X	X
		kromov pikolinat			X	X
Jod		amonijev molibdat			X	X
		natrijev molibdat			X	X
Natrij		kalijev jodid	X	X	X	X
		kalijev jodat	X	X	X	X
		natrijev jodid	X	X	X	X
		natrijev jodat		X	X	X
		natrijev bikarbonat	X		X	X
		natrijev karbonat	X		X	X

Snov		Kategorija živila				
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo	
Aminokisl- ne ⁽³⁾	Bor	natrijev klorid	X		X	X
		natrijev citrat	X		X	X
		natrijev glukonat	X		X	X
		natrijev laktat	X		X	X
		natrijev hidroksid	X		X	X
		natrijeve soli ortofosforne kisline	X		X	X
		natrijev borat			X	X
		borova kislina			X	X
		L-alanin		—	X	X
		L-arginin	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-asparaginska kislina			X	
		L-citrulin			X	
		L-cistein	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		cistin ⁽⁴⁾	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-histidin	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-glutaminska kislina			X	X
		L-glutamin			X	X
		glicin			X	
		L-izolevcin	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-levcin	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-lizin	X in njegov hidroklorid	X in njegov hidroklorid	X	X
		L-lizin acetat			X	X
		L-metionin	X	X	X	X
L-ornitin			X	X		
L-fenilalanin	X	X	X	X		
L-prolin			X			

Snov		Kategorija živila			
		Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo
Karnitin in taurin	L-treonin	X	X	X	X
	L-triptofan	X	X	X	X
	L-tirozin	X	X	X	X
	L-valin	X	X	X	X
	L-serin			X	
	L-arginin-L-aspartat			X	
	L-lizin-L-aspartat			X	
	L-lizin-L-glutamat			X	
	N-acetil-L-cistein			X	
	N-acetil-L-metionin			X (v proizvodih za osebe, starejše od enega leta)	
	L-karnitin	X	X	X	X
L-karnitin hidroklorid	X	X	X	X	
taurin	X		X	X	
L-karnitin-L-tartrat	X		X	X	
Nukleotidi	adenozin 5'-fosforjeva kislina (AMP)	X		X	X
	natrijeve soli AMP	X		X	X
	citidin 5'-monofosforjeva kislina (CMP)	X		X	X
	natrijeve soli CMP	X		X	X
	gvanozin 5'-fosforjeva kislina (GMP)	X		X	X
	natrijeve soli GMP	X		X	X
	inozin 5'-fosforjeva kislina (IMP)	X		X	X
	natrijeve soli IMP	X		X	X

Snov			Kategorija živila			
			Začetne formule za dojenčke in nadaljevalne formule	Živila na osnovi predelanih žit in otroška hrana	Živila za posebne zdravstvene namene	Popoln prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo
Holin in inozitol		uridin 5'-fosforjeva kislina (UMP)	X		X	X
		natrijeve soli UMP	X		X	X
		holin	X	X	X	X
		holin klorid	X	X	X	X
		holin bitartrat	X	X	X	X
		holin citrat	X	X	X	X
		inozitol	X	X	X	X

(¹) Menakinon, ki se pojavlja zlasti kot menakinon-7 in v manjši meri kot menakinon-6.

(²) S selenom obogatene kvasovke, ki jih proizvede kultura ob prisotnosti natrijevega selenita kot vira selena in ki posušene, kot se tržijo, ne vsebujejo več kot 2,5 mg Se/g. Prevladujoča organska vrsta selena, prisotna v kvasovkah, je selenometionin (med 60 in 85 % skupne količine izvlečka selena v proizvodu). Vsebnost drugih organskih spojin selena, vključno s selenocisteinom, ne sme presegati 10 % skupne količine izvlečka selena. Stopnja neorganskega selena običajno ne sme presegati 1 % skupne količine izvlečka selena.

(³) Za aminokislino, ki se uporabljajo v začetnih formulah za dojenčke, nadaljevalnih formulah, živilih na osnovi predelanih žit in otroški hrani, se lahko uporablja le posebej navedeni hidroklorid. Za aminokislino, ki se uporabljajo v živilih za posebne zdravstvene namene in v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo, se lahko po potrebi uporabijo tudi natrijeve, kalijeve, kalcijeve in magnezijeve soli ter njihovi hidrokloridi.

(⁴) Pri uporabi v začetnih formulah za dojenčke, nadaljevalnih formulah, živilih na osnovi predelanih žit in otroški hrani se lahko uporablja le oblika L-cistin.

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP EVROPSKEGA SVETA

z dne 28. junija 2013

o sestavi Evropskega parlamenta

(2013/312/EU)

EVROPSKI SVET JE –

nalne ukrepe za izvedbo volitev v Evropski parlament za parlamentarno obdobje 2014–2019.

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 14(2) Pogodbe,

- (4) Prvi pododstavek člena 14(2) Pogodbe o Evropski uniji določa merila za sestavo Evropskega parlamenta, in sicer da število predstavnikov državljanov Unije ne preseže števila sedemsto petdeset plus predsednik, da je zastopnost proporcionalno upadajoča, pri čemer je minimalni prag šest članov na državo članico in se nobeni državi članici ne dodeli več kot šestindvetdeset sedežev.

ob upoštevanju člena 2(3) Protokola št. 36 o prehodni ureditvi,

ob upoštevanju pobude Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

- (5) Člen 10 Pogodbe o Evropski uniji med drugim določa, da delovanje Unije temelji na predstavniški demokraciji, kjer so državljani na ravni Unije neposredno zastopani v Evropskem parlamentu, in države članice predstavljajo v Svetu njihove vlade, ki so demokratično odgovorne bodisi svojemu nacionalnemu parlamentu bodisi svojim državljanom. Člen 14(2) Pogodbe o Evropski uniji o sestavi Evropskega parlamenta se zato uporablja v okviru širših institucionalnih ureditev, določenih v pogodbah, ki vključujejo tudi določbe o sprejemanju odločitev v Svetu –

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 2(1) in (2) Protokola št. 36 o prehodni ureditvi bo prenehal veljati ob koncu zakonodajnega obdobja 2009–2014.

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

- (2) Člen 19(1) Akta o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo bo prenehal veljati ob koncu zakonodajnega obdobja 2009–2014.

Člen 1

Ob uporabi načela upadajoče proporcionalnosti iz prvega pododstavka člena 14(2) Pogodbe o Evropski uniji se upoštevajo naslednja načela:

- (3) Nemudoma je treba izpolniti določbe iz člena 2(3) Protokola št. 36 in zato sprejeti sklep iz drugega pododstavka člena 14(2) Pogodbe o Evropski uniji, tako da bodo lahko države članice pravočasno uvedle potrebne nacio-

— porazdelitev sedežev v Evropskem parlamentu v celoti uporablja s Pogodbo o Evropski uniji določeno najmanjše in največje število, da v največji možni meri odraža število prebivalstva v posameznih državah članicah,

⁽¹⁾ Pobuda sprejeta dne 13. marca 2013 (še ni objavljena v Uradnem listu).

⁽²⁾ Odobritev z dne 12. junija 2013 (še ni objavljena v Uradnem listu).

— razmerje med prebivalstvom in številom sedežev vsake države članice pred zaokrožanjem na cela števila se prilagodi dejanskemu številu njenih prebivalcev tako, da vsak poslanec Evropskega parlamenta iz države članice z večjim številom prebivalstva predstavlja več državljanov kot poslanec države z manj prebivalci in obratno, da več prebivalcev ima država, večja je njena pravica do številnejših sedežev.

Člen 2

Skupno število prebivalstva držav članic izračuna Komisija (Eurostat) na podlagi podatkov, ki jih posredujejo države članice, v skladu z metodo, ki se določi v uredbi Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 3

V skladu s členom 1 je za zakonodajno obdobje 2014–2019 za vsako državo članico število predstavnikov v Evropskem parlamentu določeno, kakor sledi:

Belgija	21
Bolgarija	17
Češka	21
Danska	13
Nemčija	96
Estonija	6
Irska	11
Grčija	21
Španija	54
Francija	74
Hrvaška	11
Italija	73
Ciper	6
Latvija	8
Litva	11
Luksemburg	6
Madžarska	21

Malta	6
Nizozemska	26
Avstrija	18
Poljska	51
Portugalska	21
Romunija	32
Slovenija	8
Slovaška	13
Finska	13
Švedska	20
Združeno kraljestvo	73

Člen 4

Ta sklep se na podlagi pobude Evropskega parlamenta, predstavljene pred koncem leta 2016, pregleda dovolj zgodaj pred začetkom zakonodajnega obdobja 2019–2024 z namenom, da se vzpostavi sistem, ki bo v prihodnosti pred vsakimi novimi volitvami v Evropski parlament omogočil dodelitev poslanskih sedežev državam članicam na objektivni, pravičen, trajen in pregleden način, z upoštevanjem načela upadajoče proporcionalnosti, določenega v členu 1, pri čemer se upošteva morebitno spremembo njihovega števila in ustrezno ugotovljene demografske spremembe njihovega prebivalstva, in s tem spoštuje splošno ravnovesje institucionalnega sistema, določenega v pogodbah.

Člen 5

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Evropski svet
Predsednik
H. VAN ROMPUY

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

